

POSTAVA DOKONALÉHO MUŽE

Děkuji, bratře Neville. Pán ti žehnej. Jsem rád, že mohu být dnes ráno opět zpět v modlitebně. Půvabné „dobré ráno“ vám všem. Doufám, že to bude pro nás všechny velký den v té—té Přítomnosti našeho Pána. A nyní, dostal jsem dnes ráno čtení. A chci se k tomu čtení přímo hned dostat, protože to je . . . Myslím, že je to důležité. A to je . . . a udržet dav, aniž by byl zmatený, víte, musí dlouho stát, mnozí stojí. Půjdu přímo ke čtení.

² A nyní, dnes večer chci promluvit na téma *Vůdce mého života*. A doufám, že mnozí, kteří mohou, kdokoli může, ať je v tuto večerní dobu přítomen. Ale, jestli máte své vlastní sbory, jsme . . . samozřejmě, přejeme si, abyste byli ve—ve svém sboru. Je to vaše povinnost, být tam, kde je vaše stanoviště, ať tam svítí vaše světlo.

³ Tak tedy, přesto doufáme, že pokaždé, když se vrátíme, budeme zde mít o něco více místa. Ale máme s tím potíže, ó, všude. Kuratorium se už pustilo do všeho možného. Poslali to na jedno místo, tam to schválili; poslali to na druhé místo a tam to odmítli. A poslali to zpět, a oni to *tam* zase schválili, a zpět. Ó, byla to pro nás hrozná doba! Ale, víte, satan vždy bojuje proti tomu, co je správné. Jen pamatujte, jste vždy v pořádku právě . . .

⁴ Jsem zvědav, kde jsi byl, Anthony. Viděl jsem tě, potkal jsem tvého otce. A pohleděl jsem na posluchačstvo. Řekl mi, že zde někde sedíš. Jsme rádi, že máme tebe a tvého otce zde s námi, bratra Milana z New Yorku. Doufám, že až znovu pojedou do zámoří, opět vyrazím z New Yorku, tam odněkud, bude-li to vůle Páně.

⁵ A tak jsme moc vděčni za jednoho každého z vás. Je—je to skvělé, že jste zde.

⁶ A minulého večera jsme prožívali něco nádherného, nebo alespoň já. Měl jsem . . . [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.] „A Izaiáš v chrámě.“ A tak vy . . .

⁷ A dnes ráno chceme mluvit na téma, nebo spíše vyučovat, pokud možno: „Stavba živého Chrámu; stavba—stavba živého Chrámu, místo přebývání živého Boha, dokonalý Muž; živý chrám živého Boha, kde On přebývá.“ A pokud . . .

⁸ Dozvěděl jsem se, že zde mají připravené tyto hezké písně. Nestihnu si je poslechnout. A dnes večer se pokusím být zde. Manželka mi řekla o bratru Ungrenovi, doufám, že jsem to vyslovil správně, z—z Tennessee. Tak tedy, byl zde minulého večera. Dnes ráno jej nevidím, ale doufám, že se tu někde nachází. A pokud možno, rád bych jej slyšel dnes večer zpívat buď *Dolů ze Svě Slávy* nebo *Jak velký jsi Ty*. Prál bych si to

slyšet. Kolik z vás si přeje slyšet bratra Ungrena? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Ó, já—já miluji dobrý zpěv. A Meda řekla, že on má milý baryton. A to mi připomíná našeho bratra Baxtera; on je rovněž, jak všichni víme, zpěvákem. A *Dolů ze Svě Slávy* nebo *Jak velký jsi Ty*. Myslím, že jsem jej nyní zpozoroval, u . . . Souhlasíš, bratře Ungrene, bude-li to dnes večer možné? Zůstáváš zde, nebo, zůstaneš tu na večerní bohoslužbu? Nuže, já—já . . . Nuže, nevím . . . Říkám vám, co kdybychom . . . Nechci tím způsobit, aby si někdo, nechci tím způsobit nějaké napětí. Ale proč bychom toho neměli využít během *Sedmi Pečetí*, když je budeme kázat, pokud bys přišel. Rád bych si to zapsal, rozumíte, abychom to měli, *Jak velký jsi Ty*, a také, *Dolů ze Svě Slávy*, v té době.

⁹ Ó, není to nádherné, sloužit Pánu? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Nevím, co bych si počal, kdybych nebyl křesťanem! . . .? . . . Je to prostě tak dobré, být křesťanem. Radostí bych poskakoval nahoru a dolů a z plna hrdla křičel. Být křesťanem, pomyslete na to, vše je zakotveno v Kristu!

¹⁰ Uvědomuji si, že pokaždé špatně vyslovuji jméno toho muže. Je to buď S.T. nebo T.S., nebo něco takového. Sumners, bratr Sumners. On . . . Chtěl bych poděkovat jemu a jeho vzácné manželce. Myslím, že na to obětovala asi, myslím, že to trvalo asi šest měsíců, než napsala na stroji těch *Sedm církevních věků*. A nyní to máme zde napsané na stroji a připravené k autorské korektuře a bude z toho kniha *Sedm církevních věků*. Sestro Sumnersová, kdekoli jsi, samozřejmě ti za to chceme zaplatit. To, byl to pořádný kus práce. Tedy, je to tak silně. Mně by to trvalo šest měsíců, kdybych to měl přečíst, natož abych to opsal z pásků a zpracoval to a odstranil opakování a udělal z toho knihu. Nuže, budeme to mít brzy hotové a pošleme to do tisku, neboť si myslíme, že by to lidé měli hned dostat a prostudovat to. A Billy mi právě ukazoval, když jsem sem před několika minutami přišel, že—že—že to je—to je nyní připraveno k odeslání do tisku. Tak, sestro, modlitebna ti za to zaplatí. Nemysli si, že to bude jen tak za nic. A—a nebo, buď my . . . Jestliže knihu budeme mít a stanovíme její cenu, nebo stanovíme cenu a ty dostaneš nějaký podíl ze všeho, co bude prodáno, ať je to jakkoli. Promluv jen s výborem, výborem kuratoria, někteří z nich jsou zde, a oni se o to pro tebe postarají. Pán tě skutečně náležitě požehnej.

¹¹ Malý starý bratr a sestra Kiddovi, sedící zde, schází jim jen něco málo do stovky, jen něco málo. A před chvílí jsem ji potkal a ona řekla: „Nu, snad už se vidíme naposledy, bratře Billy.” Řekla: „Jsem už tak stará.”

¹² Řekl jsem: „Ó, ale! Nechci, abys takhle mluvila. Jsou pro mne jako maminka s tatínkem.” Milujeme bratra a sestru Kiddovy. Všichni, kteří tu jsme. A tak tedy . . .

¹³ Pokaždé, když je vidím vcházet sem do modlitebny, něco se ve mně děje, tento malý starý pár. Pomyslete si, oni kázali Evangelium předtím, než jsem se narodil. A nyní jsem už starý muž. Ano. Jen pomyslete, oni kázali předtím, než jsem se narodil. A nyní jsem zde, pomyslel jsem si, stárnu. A sotva jsem na to pomyslel a byl hotov se toho vzdát. Vidím přicházejícího bratra a sestru Kiddovy: „Sláva Bohu! Halelujah!” Řekl jsem: „Ne, cítím se dobře.” Ano, pane. Když je vidím, jak oni mohou, oni mně opravdu inspiřují!

¹⁴ Potom si mohu uvědomit, že ještě téměř tolik, kolik obnáší můj věk a stále být na poli. Dnes ráno přišli a žádali knihy, chtěli si vzít knihy a prodávat je. Chtěli pásy a jejich pomocí chtějí získávat duše, téměř ve sto letech. No, kde jsou vaše „dvě křídla,” o kterých jsme mluvili minulého večera? Ano. Začínám o tom uvažovat: „Kde jsou ta moje?” když ona toto—toto včera řekla. Kolik ti je, sestro Kiddová? [Sestra Kiddová říká: „Osmdesát jedna.”—vyd.] Kolik je tobě, bratře Tome? [Bratr Kidd říká: „Osmdesát dva.”—vyd.] Osmdesát jedna a osmdesát dva let a stále používají svoje křídla k akci, stále jsou v pohybu.

¹⁵ Když se v Ohiu přihodí něco zlého a sestra Kiddová se o tom dozví, už doma zvoní telefon. Jednou volala ohledně malého dítěte, malé děvčátko, které se narodilo a střeva mělo vně. [Sestra Kiddová říká: „Měchýř.”—vyd.] Měchýř byl vně těla toho dítěte. A lékař nevěděl, co si s tím počít a bál se provést operaci. Modlili jsme se. [„Operovali, bratře Branhame, vložili to zpět, neboť řekli, že ‚nemůže žít.’ A tak vložili střeva zpět.”] Vložil střeva během operace dovnitř a myslel si, že nebude žít. A žilo. [„Nebyla průchozí.”] Nebyla průchozí pro—pro . . . v konečniku nebyl průchod pro pokrm. A sestra Kiddová volala znovu. Znovu jsme se modlili a nyní má průchod v pořádku. A zde je jako svědek; tento lékař také. Vidíte? Je to svědectvím, že Pán Ježíš, ten veliký Stvořitel! Vidíte, oč se satan pokoušel? Přerušit život dítěte. A potom, vidíte, potom věřím, že ta paní přišla k Pánu. [„Vrátila se k Pánu, rovnou u nás doma.”] Vrátila se k Pánu. Sestra Kiddová ji přivedla zpět ke Kristu, potom, když se stal ten veliký zážrak s jejím dítětem.

¹⁶ Včera jsem měl telefonát z Kalifornie, malý bratr kazatel, se kterým jsem byl během první návštěvy v Kalifornii před mnoha lety. Jeho malý vnuk se narodil se—se čtyřmi . . . se třemi uzavřenými chlopněmi v srdci. Řekl jsem mu o tom. Řekl jsem: „Bůh, který stvořil tu další, a způsobil že funguje, může jistě uzdravit tvého vnuka.” Jen řekni tomu chlapci, aby byl zmužilý.

¹⁷ A ten chlapec byl ve shromáždění, když jsem byl poprvé v Kalifornii, asi před osmnácti lety, právě před šestnácti lety. Byl jsem v Kalifornii. A on . . . Tato shromáždění měla takový vliv na toho chlapce . . . Když se jim narodilo dítě, viděli, že něco není v pořádku, bylo namodralé, a pokoušeli se do něj pumpovat kyslík a tak dále. A nevypadalo na to, že by mohlo přežít, a tak je lékaři

vyšetřili a zjistili, že tři chlopně v srdci má uzavřené. Všechny se neotevírají, vidíte, pouze—pouze jedna chlopeň nasává. A on telefonoval svému otci a řekl: „Tati, zatelefonuj ihned bratru Branhamovi. Řekni mu všechno. . . „Jen ať požádá Krista. On to učiní.“ Tak to má být. Ó, ale! Vliv, co oni vidí, vidí, o čem jsme hovořili minulého večera. Správná věc ve správné době.

¹⁸ Dobře, stále jen mluvíme a nemůžeme se dostat k našemu čtení, že ano? Je to jako melasa za chladného jitra, je velice hustá, víte, pevně se drží. Jsme velice rádi, že můžeme mít takové obecenství. Ano, pane.

¹⁹ A proto nyní, ztišme se nyní a přejdeme nyní přímo ke čtení. Chystám se snad. . . Nevím, zda to vidíte či ne, na tabuli. Snad ji během několika vteřin nastavím takto, tedy, budeme s to, přinejmenším někteří z vás. . . [Bratr Edgar „Doc“ Branham říká: „Potřebuješ na to osvětlení?“—vyd.] Co říkáš? [„Potřebuješ na to osvětlení?“] Ne, myslím si, že teď ještě není zapotřebí, Doci. Snad za chvíli. [„Zde na podlaze, připevním na to osvětlovací těleso.“] Dobře, dobře—dobře, učiníme to, když dostanu několik. . . Máš to těleso? V pořádku. Zapneme to hned. Vidíte tam vzadu? Ano? Pokud vidíte, zdvihněte své ruce, pokud vidíte na tu tabuli, jste s to na ní číst. Ne. V pořádku. Dejte to těleso. Nu, zatímco to připravují. . .

²⁰ Dnes ráno začínám pozdě; nebo, ne, ne, asi o patnáct minut dříve. A to tak, abychom měli dost času, neboť nechceme spíchat. Když spícháme, pak pokazíme věc, kterou se chystáme říci. Nuže, jednou jsem poslouchal pásku s tím co jsem vám mluvil a styděl jsem se za sebe; nikoli za to, co jsem řekl, nýbrž za způsob, jak jsem to řekl, příliš rychle, je to vrchol nervozity. Mám pocit jako bych čekal. To. . .

²¹ Já—já jsem viděl jednu v Louisville, když se chystali postavit velikou zoologickou zahradu zde v centru města. A pan Brown, myslím, že se chystal věnovat jeden milion dolarů na tuto zahradu. Dobře, kdybych já měl tyto peníze, téměř bych je věnoval na to, aby tato zvířata pustili na svobodu. Já—já nejsem přesvědčen o správnosti věznění něčeho v klecích tímto způsobem. Prostě. . . Když jdu do zoo a pozoruji tato ubohá zvířata, medvědy, lvy a ty ostatní, jak se procházejí sem a tam, uvězněná na celý život, vidíte. Máte špatný pocit. Nicméně, jsou uvězněna lidskou inteligencí, která je chytrější, než jsou ona. Vidíte? Zmocní se jich a dají je do zajetí.

²² A vybavuje se mi ďábel, který to činí. Zmocní se vzácného člověka, který se má procházet po Božích vznešených místech, polích, a—a tak dále, a umístí jej do vězení nějaké denominace, nějakého vyznání víry, nebo něčeho, a spoutá jej tam. A jaká hrozná věc to je.

23 Nemám rád zoo. Ale cítím něco, jako tato zvířata, když už jsi v kleci a snažíš se uvolnit, víš, chceš se z toho dostat, abys—abys mohl něco podniknout.

24 Nu, předtím, než přistoupíme ke Slovu, přistupme k Původci toho Slova, zatímco skloníme své hlavy v modlitbě.

25 Náš milostivý Nebeský Otče, shromáždili jsme se znovu dnes ráno ve Jménu Pána Ježíše, Tvého vzácného Syna. Vtělený Bůh přišel na zem, aby se slitoval nad našimi hříchy a zemřel, ten Spravedlivý; abychom skrze Jeho spravedlnost, jsouce nespravedliví, mohli být učiněni dokonalými v Ném. Přicházíme a vyznáváme, že nejsme hodni, Pane. Není v nás nic dobrého. A jsme všichni v jedné veliké věznici. Nezáleží na tom, ve kterém koutě se nacházíme, jsme neustále ve vězení. Jeden není s to pomoci druhému. Ale, Bože, ve svém neskonalém milosrdenství, přijď a otevři dveře vězení a osvobod' nás. Nejsme už nyní déle v kleci. Nejsme v zoo tohoto světa, nýbrž jsme nyní svobodní. Vyšli jsme ven.

26 Ó, jak Jej milujeme a zbožňujeme Jej! Můžeme se procházet skrze ta nádherná pole Jeho zaslíbení a vidět, jak se před našimi zraky manifestují! A našima očima vidět velikého Boha Věčnosti, jak se odhaluje před námi a oznamuje Sebe sama, jak činil Svým prorokům v dávných dobách. U vědomí, že nám zanechali jistotu, že jednou, až pomine tento život a nastane vzkříšení, budeme znovu přinavráceni k Věčnému Životu, který nikdy neuvadne. Naše těla nebudou stárnout. A nikdy neumřeme. A nikdy nebudeme hladoví. A nikdy nebudeme nuzní. Nýbrž budeme chodit s Ním. Přejeme si Jej uslyšet: „Vejdí v radost Pána, která je pro tebe připravena od založení světa.” Předtím, než přišel hřích, On učinil přípravu, obdobně jako pro Adama a Evu, že nikdy nebudou muset stonat, nebo být v nějakých nesnázích. A nyní to připravil pro nás, neboť On předzvěděl, že přijdeme. Hřích způsobil tuto velikou blokádu a nyní byl hřích odňat Krví Ježíše. Nyní směřujeme do Země zaslíbené skrze zaslíbení Boží, které je Věčné.

27 Požehnej nás nyní, Otče, zatímco budeme studovat Tvé Slovo. Chceme poznat jakými lidmi máme být, abychom se tam dostali. Pomoz nám dnes v této škole, abychom mohli mít velikého Mistra Učitele mezi námi, Duchu Svatého, který sestoupí a zjeví nám sám Sebe skrze Své Slovo. Neboť o to prosíme v Jeho Jménu a pro Jeho slávu. Amen.

28 Nu, nejprve bych si přál, abyste se mnou otevřeli Druhou Petrovou 1. kapitolu. Chci přečíst jeden odstavec Písma, Druhá Petrova 1. kapitola. A pro vás, kteří máte tužky a papír . . .

29 Myslím, že mi dnes bylo řečeno, že—že někdy, když odvrátím hlavu, pásek se stává nezřetelným. Opravdu to nechci dělat. A doufám, že bychom měli uvažovat o pořízení nějakého—nějakého síťového mikrofonu a pověsit jej zde na strop. Potom nezáleží na

tom, kde se nacházíte. Pak to bude dokonalé všude kolem, jen mikrofon na stropě.

³⁰ A nyní, když, zatímco mluvím; a jestliže po bohoslužbě, nebo si přejete naskicovat tento obrázek. Nakreslil jsem ho rovněž sem. Vezmu připínáček a připevním to sem dopředu, pokud by se vám to někdy hodilo. Přijďte dnes odpoledne dříve, abychom to pochopili.

³¹ Nyní přistupujeme k *Sedmi Pečetím*. Zrovna jsme ukončili *Sedm církevních věků*. A to je vyučovací Poselství, které souvisí s člověkem, který bude vykoupen Krví Pána Ježíše a bude v tom Církevním věku, tom Věčném Církevním věku na konci Pečetí. Nyní víme, že máme Sedm Trub, Sedm Ran, Misek a tak dále, ke kterým se během našeho uvažování dostaneme. Ale vyčkáváme na větší prostor, aby se lidé mohli posadit.

³² A myslel jsem si, že to souvisí s tím, co jsem očekával. Neměl jsem v úmyslu nakreslit tento obrázek, ale jednou jsem byl se svým vzácným přítelem Coxem tam na jihu v Kentucky. Jel jsem tam, i když jsem snad mohl mít ještě jeden den lovu na veverky před ukončením sezóny. Byl jsem daleko v lesích se svým přítelem, Charliem, který zde stojí, a rovněž Rodneyem, jeho bratrem. Veverku jsem dokonce ani neviděl. Myslím si, že jsem je všechny vyděsil, když jsem tam v lesích začal křičet. A to je to, co mi bylo dáno, chlapci a—a sestro Nellie a Margito, když jsem vám sdělil, že vám to řeknu v neděli, kdy se k tomu vrátím. Bylo mi dáno toto poselství, o kterém se chystám mluvit. A co všechno dalšího s tím souvisí! A, ó, mám to rád. Měl jsem jakýsi—jakýsi opravdu—opravdu duchovní křik tam v lesích.

³³ A proto si nyní přečtème 1. Petrovou nebo . . . 2. Petrovou, 1. kapitolu, část z Toho.

Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi zároveň drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a Spasitele Jezukrista:

³⁴ Mám rád způsob, jakým je to zde řečeno, neboť celé moje téma dnes ráno se zakládá na víře. Vidíte? Dovolte mi to přečíst znovu. Poslouchejte pozorně.

Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi zároveň drahé dosáhnout—dosáhli víry. . . pro spravedlnost Boha. . . našeho a Spasitele Jezukrista:

³⁵ Všimněte si, On říká, že: „Dosáhl jsem této víry a oslovuji tím ty, kteří dosáhli stejné drahé víry.” Chci. . . To není pro ten vnější svět. To je pro Církev, vidíte, pro ty, kteří jsou v Kristu.

Milost vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha a (skrze) Ježíše Pána našeho.

Jakož nám od jeho Božské moci všecko, . . . jeho Božské moci nyní všecko, což k životu. . . ku pobožnosti

náleželo, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti:

Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou . . . dána jsou, (tato zaslíbení) abyste skrze ně Božského přirození, . . .

36 Dovolme tomu nyní vniknout opravdu hluboko. Dnes ráno nechci kázat; bude to prostě vyučování této lekce. „Božské přirozenosti.“ Dovolte mi přečíst tento 4. verš znovu, abychom to nepropásli. „Pročež dána nám jsou . . .”

Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, abyste skrze ně (tato zaslíbení) Božského přirození účastní učinění byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech.

37 Pohleďte, „svět“, my jsme tomu utekli. On tímto oslovuje Církev. Důvod proč jsme dnes ráno zde, je najít východisko, jaký je Boží požadavek. Není tu ani jediná osoba, která nemiluje Boha, aby se nechtěla více připodobnit Kristu. Nyní to zde leží. Pro každého křesťana! Jsem starý veterán. Pohleďte zde na bratra a sestru Kiddovy, jsou asi nejstarší v této budově. Ale kdybych se jich zeptal: „Jaká je touha vašich srdcí?“ Ona je: „Být blíže k Bohu.“ Když se učíte o Kristu, v Něm je něco líbezného, že se pokoušíš nalézat se přímo v Něm.

38 Promiňte mi toto vyjádření. Řekl jsem nedávno manželce . . . oba stárneme a řekl jsem jí, řekl jsem: „Miluješ mne jako kdysi?”

Řekla: „Samozřejmě.”

39 A já na to: „Víš, miluji tě tolik, že bych tě nejraději uchopil a vložil do svého nitra, abychom mohli skutečně být jedno.”

40 Nu, vynásobte to stovkou milionů a zjistíte, jak věřící, který se zamiloval do Krista, se chce nacházet v Něm, neboť toto je láska. A On se nám zde chystá ukázat, že skrze tato zaslíbení se můžeme stát účastnými Kristovy Božské přirozenosti. Tato smrtelná těla, jak se mohou zúčastnit.

41 Mohl bych zde něco říci. Důvod proč věřím . . . Nedávno mně zde někdo naprosto nepochopil. Obdržel jsem dopis od sdružení kazatelů, ve kterém bylo řečeno, že věřím, že zde existuje . . . „Že jsme byli v partnerství duše. A proto musíme opustit naše protějšky, pokud s nimi nejsme v partnerství duše a oženit se s někým jiným, s kým jsme v partnerství duše.” Ó, ale!

42 Řekl jsem: „Nejsem vinen kacířstvím tohoto druhu.” Vždy jsem byl proti tomu. Já—já tomu nevěřím. Naprosto ne. Věřím, že nám Bůh dal partnery. To souhlasí. A potom se stanete účastní jeden druhého. To souhlasí. A předtím, než se člověk ožení je povinen tyto věci zvážit, probádat.

43 Jednou se mně zeptal jistý mladý muž, řekl: „Myslíš si, že bych se mohl, měl oženit, Bratře Branhame, s *tou-a-tou* dívkou?”

Řekl jsem: „Jak moc na ni myslíš?”

On řekl: „Ó, ale, prostě ji miluji.”

Řekl jsem: „Nu, jestliže bez ní nemůžeš žít, raději se s ní ožeň. Ale jestliže bez ní žít můžeš, raději to nedělej. Ale, pokud by tě to mělo usmrtit, raději—raději jdi a ožeň se,” řekl jsem. Pokoušel jsem se do něj dostat toto: jestliže ji tolik miluješ.

⁴⁴ Tak tedy, předtím, než se oženíš, ti vše připadá krásné a báječné. Ale když se oženíš, potom přicházejí povinnosti a životní zkoušky. A proto musíte být natolik zamilovaní, abyste porozuměli jeden druhému. Když jsi kvůli ní zklamán nebo je ona zklamána kvůli tobě, můžete nadále jeden druhému porozumět.

⁴⁵ Stejně tak je to s Kristem. Vidíte? Musíme být do Něj tak zamilovaní, že když Jej o něco požádáme a On nám to nedá, pak nás to vůbec nevzruší. Vidíte? Vidíte? Proč? A toto můžete učinit pouze tehdy, jste-li účastni Jeho Božské přirozenosti, potom pochopíte důvod, proč vám to nemohl dát. „Účastni Jeho Božské přirozenosti.”

⁴⁶ Pohleďte sem: „Utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech.” Utekše tomu! Podívejte, pro koho to je? To je pro Církev, pro ty, kteří jsou v Kristu a byli povzneseni nad tyto věci. Ne že se někdo povznesl sám, nýbrž jej Kristus vynesl nahoru.

⁴⁷ Pro vás, mí barevní bratři a sestry, kteří jste dnes ráno přítomni, nemíním tím někomu ublížit. Ale byli jsme před nějakým časem na shromáždění, nevím jestli jsem se už o tom zmínil zde v modlitebně nebo nikoli. Zmínil jsem se o tom na mnoha místech. Jedna barevná sestra řekla: „Mohu mít svědectví, nebo říci svědectví?”

„Jistě, sestro, nenech se rušit.”

⁴⁸ Ona řekla: „Chci říci toto krátké svědectví pro slávu Boží.” Ona řekla: „Víte, já—já nejsem to, co mám být,” a řekla: „Já—já nejsem to, co chci být, ale” řekla, „jedna věc je jistá, nejsem to, co jsem byla kdysi.” Vidíte? Ona odněkud přišla. Byla vynesena nahoru.

⁴⁹ Tak víme, že jsme přešli ze smrti do Života. Hledíme na jámu, ze které jsme byli vykopáni. Vidíte? Nejsme to, co chceme být; nejsme ani to, co máme být; ale jsme vděční za to, že nejsme to, co jsme byli. To je pravda. Jsme tedy na cestě.

⁵⁰ „A utekli jsme porušení světa.” Utekli jsme tomu, žádosti a porušení světa, jsme už nad tím. Nyní to je—nyní to je typ osoby, ke které On mluví, osoby, která utekla tímto věcem, porušenosti tohoto světa.

Na to tedy samo všecku snažnost vynaložíce, přičinějte k víře své ctnost, a k ctnosti umění,

K umění pak zdrželivost; . . . a k zdrželivosti trpělivost; . . . k trpělivosti pak pobožnost,

Ku pobožnosti pak bratrstva milování, a k milování bratrstva lásku.

⁵¹ Nyní nám On zde dal nástin toho, co máme činit, vědět, jak to činit. A teď, tak jak jsem řekl, všichni se pokoušíme přiblížit se více k Bohu. To je důvod, proč jsem zvolil toto Poselství pro církev dnes ráno, neboť jsem si vědom toho, že lidé cestují. Uplynulého večera jsem se ptal: „Kteří z vás nejste z tohoto města?” Asi devadesát osm procent lidí nebylo z tohoto města. „Kteří z vás jeli více než sto mil?” Jakže, šlo to nahoru, asi osmdesát procent. „Kteří z vás jeli více než pět set mil?” Přibližně jedna—jedna třetina lidí byla ze vzdálenosti větší než sto, pět set mil. Pomyslete na to, na ty lidi, kteří cestují. Dobře, tyto lidé sem nepřicházejí jen za tím účelem, aby se tu předvedli. Není zde . . . vnější svět zde na tomto místě nespátí žádnou nádheru. Všichni jsou obyčejní lidé, chudí, v obyčejných šatech. Nejsou zde zpívány žádné nádherné hymny nějakých, narokujících si, nevím co, Andělských sborů, nejsou zde píšťalové varhany a barevná skla v oknech. Jen stěží naleznete místo k sezení na lavičce, nebo stojíte podél stěn. Oni sem nepřicházejí kvůli takovým věcem. Ale přicházejí sem, neboť v nich je něco, co vidí nádheru, kterou tělesné oko nevidí. Je to duchovní zrak, který je s to pochopit Kristovu nádheru. To je důvod, proč sem přicházejí.

⁵² A proto, celé dny před bohoslužbou se neustále modlím. Chodím do lesa, dám si něco do kapsy . . . Řeknu manželce: „Dnes ráno jedu lovit veverka.” A vezmu si tužku a kus papíru do kapsy. Jakmile se rozední natolik, že mohu vidět, posadím se někde pod stromem, zdvihnu ruce a říkám: „Pane, co si dnes počnu? Co mi dáš pro Svě děti?”

⁵³ Potom, když narazím na něco, co mi připadá aktuální, pak něco přichází tímto způsobem. Když se blíží Jeho Přítomnost, slyším něco zdaleka, něco na tento způsob. „Dvakrát dvě jsou čtyři.” Blíže: „Dvakrát dvě jsou čtyři. Dvakrát dvě jsou čtyři. Dvakrát dvě jsou čtyři.” [Bratr Branham každé opakování zrychluje—vyd.] Dále, dále, dále, jak toto. To je Jeho blížící se Přítomnost.

⁵⁴ Poddáš se tomu a za chvíli se odtrhneš sám od sebe. Přichází vidění: „Jdi na *to a to* místo k *té a té* věci.” Vidíte? Začíná se to od přemýšlení, tvoje mysl se soustředí na Boha, od světa, vzdálen světu daleko v poušti, sám pro sebe.

⁵⁵ A začíná to přicházet: „Jedna, jedna . . .” Říkám, kterékoli číslo, nebo něco jiného, začíná to postupně, sotva patrně přicházet. Potom se to stává rychlejším a rychlejším. Sedíš se zdviženýma rukama; neřekneš ani slovo, pouze držíš ruce ve vzduchu. Tu je najednou celá tvoje bytost uchvácená. Potom

můžeš vidět věci, které si On přeje, abys poznal, ukazuje věci, které se mají stát.

⁵⁶ Někdy to dospěje do určitého stavu, do určitého stavu a potom se to zastaví. Nepřejde to do vidění. Potom se místa Písma spojují. [Bratr Branham louskne tříkrát prsty—vyd.] Uchopím svou tužku, abych to nezapomněl a poznamenám si to, poznamenám si to.

⁵⁷ A jdu domů a prohlížím to, studuji to. A někdy mi to prohlížení nedává žádný smysl. A za chvíli to je tu! Zasáhne to a znovu zmizí. A nosím s sebou *takovou* malou knížičku, a začínám si poznamenávat, jak rychle jen mohu, co mi On říká. Myslím si: „Pane, chystám se jít do modlitebny a říci jim. Já . . . ‚Jen pojd'te.‘ Mám pro vás něco.“ Hle, jak to přichází. Přesně tak. Dokud mi to On nedá, nemohu to oznámit.

⁵⁸ A potom, na základě těch stručných poznámek do kterých mne vidíte nahlížet. A toto bylo první, od toho jsem začal. Tuto část jsem zde neměl, teprve asi před dvěma nebo třemi dny, tam v lesích.

⁵⁹ Tak tedy, tito lidé jsou—jsou. . . Petr zde říká, že máme být účastni Jeho Božské přirozenosti. Tak tedy, každý jeden z nás usiluje o to, aby mohl růst v postavu Boha.

⁶⁰ A teď, když budeme mít za sebou těch Sedm Pečetí, potom, až zazní Sedmá Pečeť, až budou rozlomeny. . . Neboť víme, co je pečeť; má uvolnit službu, uvolnit Sedm Pečetí. A uvidíme to na nákrese. Je to uvolnění Poselství, něčeho, co je zapečetěno.

⁶¹ Minulou neděli večer jsem kázal o „Klíči.“ A tímto klíčem je víra. Víra drží tento klíč a tímto klíčem je Písmo. A Kristus je Dveřmi. Vidíte? A tak se víra zmocní těch malých závěsů Písma a otevře slávu a dobrotu Boží Jeho lidu. Vidíte? Tak, to je, víra drží tento klíč, který otevírá lidem Krista; otevírá to, zjevuje to.

⁶² A tak se dnes pokusíme použít ten stejný klíč a otevřít cestu, abychom se stali ctnostnými křesťany v Boží postavě a byli živými Chrámy pro přebývání živého Boha.

⁶³ Pamatujte, Bůh Sebe zjevuje trojím způsobem. Zaprvé, On Sebe zjevuje v Ohnivém Sloupu, tomu se říká Otcovství. Potom se ten stejný Bůh projevil v Ježíši Kristu, kterému On způsobil tělo, udělal to tělo. Zatřetí, skrze smrt tohoto těla On posvětil Církev, ve které může přebývat. To byl Bůh nad námi; Bůh s námi; Bůh v nás; ten stejný Bůh.

⁶⁴ Z toho důvodu byl pojmenován Otcem, Synem, Duchem Svatým. Nikoli třemi Bohy; tři úřady jednoho Boha. Kdyby o tom tak uvažovali na Nicejském koncilu, nebyli bychom všichni zmateni, že ano? To souhlasí. Nikoli tři bohové. Lidé nemohli pochopit, jak Ježíš mluvil s Otcem, a On a Otec byli Jedno. Dobře, v tom je to celé obsaženo. Jistě, to se jen odhaluje. Jistě. Vidíte? Nejsou zde tři bohové. Tři úřady! Tři pro- . . .

65 Co to tedy je? Bůh se snižuje ke Svému stvoření. Bůh chce být uctíván. Slovo *Bůh* znamená „předmět uctívání.“ A Bůh usiluje o sformování Svého lidu, aby si mohl být jist, že od nich obdrží, k čemu je stvořil. Nikdy tě neučinil něčím jiným, kromě syna a dcery Boží. Jestliže toto unikne tvé pozornosti, že jsi syn a dcera Boží, minul jsi cíl.

66 A „minout,“ slovo *h-ř-i-ch* znamená „minout cíl,“ minout cíl. Potom, pokud střílím do terče, zarazím terč ve vzdálenosti padesáti yardů a střílím; shodím pušku a střílím, jestliže minu cíl ve vzdálenosti čtyři nebo pět coulů, co se stalo? Moje puška vyžaduje vyladění. Něco není v pořádku. A pokud minu cíl ve víře v Boha, pokud minu cíl být křesťanem. . . Bůh tě tu ustanovil, abys byl křesťanem. Jestliže odbíháš na jednu stranu, vrať se a dej se připravit. A jen jedna věc tě může připravit a to je Písmo. Duch Svatý v Písmu tě připravuje, navede tě znovu přesně do terče. To souhlasí.

67 Nyní se chystáme studovat Jeho Slovo. Štěpán řekl ve Skutcích 7. A rovněž v. . . Přečtíme si to, mluvíme nyní o, mluvíme o Božím Chrámu. Tak tedy, Štěpán řekl. Ohledně toho. . . Být živým Chrámem živého Boha. Štěpán řekl v 7. kapitole Skutků. A tuším, že my. . . Ve Skutcích 7, počínaje 44. veršem:

Stánek svědectví měli otcové naši na poušti, jakož byl nařídil ten, kterýž řekl Mojžíšovi, aby jej udělal podle způsobu toho, kterýž byl viděl.

Kterýž přijavše otcové naši, naši otcové to ale potom vnesli do. . . Jozue tam, kdež bylo vladařství pohanů, které vyhnal Bůh od tváři otců našich, až do dnu Davida.

Kterýž našel milost před obličejem Božím, a prosil, aby našel stánek Bohu Jákobovu.

Šalomoun pak udělal jemu dům.

Ale Nejvyšší nebydlí v chrámech rukou udělaných, jakož dí prorok:

Nebe jest mi stolice a země podnož noh mých, i jakýž mi dům uděláte? praví Pán. Aneb jaké jest místo odpovídání mého?

68 Nyní v tom. . . Nyní, „chrám,“ to je samozřejmě místo, kam si jdeme odpočinout, občerstvit se a tak dále, jako odpočinutí ve spánku a tak dále. A teď, k Židům 10 a 5. verš, Pavel to uvádí.

Protož vcházeje na svět, dí: Oběti. . . (To je Kristus.) . . Oběti a darů nechtěl jsi, ale tělo jsi mi způsobil:

69 Čím je nyní Chrám? Jakýmsi Tělem, Bůh přebývajícím v Těle.

70 Bůh jednou tam vysoko, když On sestoupil na tu horu, kdyby se i nějaký—nějaký býk nebo nějaká kráva dotkla hory, museli být usmrceni. Bůh je svatý.

⁷¹ Minulého večera, když Andělé zakrývali Svě tváře. Svatí Serafínové mající svaté tváře, Oni neví, co znamená hřích, a museli zakrývat Svě tváře v Přítomnosti Boží; zakrývat v pokoře Svě nohy.

⁷² Nu, svatý Bůh nemohl přehlížet hřích, a tak se nic nemohlo dotknout hory, kde se nacházel Bůh.

⁷³ Potom byl Bůh učiněn tělem a přebýval mezi námi v podobě Ježíše Krista, Svěho Syna, Svěho stvoření. A potom ten Syn dal Svůj život a buňka Boží Krve byla rozlomena, aby se Život té Krve mohl vrátit k nám.

⁷⁴ Skrze tuto Krev jsme očištěni. A nyní, naše krev, náš život, který přišel následkem pohlavního života a žádosti, přivedl náš život na svět. Krev Ježíše Krista nás očišťuje, mění naši přirozenost eslaním Ducha Svatého na nás; potom se stáváme k podobnosti Božské přirozenosti Boha, stáváme se místem přebývání pro Boha. Ježíš řekl: „V ten den poznáte, že Já jsem v Otci, a Otec ve Mně; a Já ve vás a vy ve Mně.” Vidíte?

⁷⁵ Poznáte, jak Bůh přebývá ve Svě Církví. Církve by měla nyní zaujímat místo Krista, pokračovat v Jeho službě. „Kdož věří ve Mne, skutky kteréž Já činím i on činiti bude. Ještě maličko a svět Mne více neužrjí, ale vy užrjíte Mne; nebo budu s vámi, ano ve vás, až do skonání světa.” Vidíte? Toto je pokračování Jeho díla.

⁷⁶ Tak tedy, Bůh, či Bible zde říká, že. Štěpán mluvil o Šalomounově chrámu: „A Nejvyšší nepřebývá v chrámu učiněném lidskou rukou. ‚Nebe jest Mi Stolice a země podnož noh Mých.’ A kde je místo Mého odpočinutí?” ‚Neboť jsi Mi Ty způsobil Tělo.” Amen. Vskutku tak.

⁷⁷ „Tělo jsi Mi způsobil.” Bůh přebývá v lidské postavě, odzrcadluje sám Sebe v této Bytosti. Dokonalá bohoslužba! Bůh v nás a my Jeho Chrámem, projevující se Bůh. Ó, mohli bychom u toho setrvat, až bychom se zde následkem tepla udusili. Všimněte si, jak Bůh vždy, v každé době, odzrcadluje sám Sebe v člověku.

⁷⁸ Tak byl Bůh v Mojžíšovi. Podívejte se na něj, narodil se vůdcem; Kristus. Tehdy, když se narodil, bylo tam pronásledování dětí a pokoušeli se jej dostat; to samé bylo s Kristem. A byl—byl tehdy zachráněn; stejně jako Kristus. On byl zákonodárce; tak jak byl Kristus. Mojžíš se vzdálil na čtyřicet dnů, obdržel Prikázání, sestoupil dolů. Kristus šel na poušť na čtyřicet dnů a když se vrátil zpět řekl: „Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: ‚Necizoložíš.’ Ale Jáť pravím vám: že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již s ní zcizoložil v srdci svém.” Vidíte? A všechny ty ostatní věci, ve kterých se Bůh odzrcadlil.

⁷⁹ Pohleďte na Jozefa, narozen jakožto duchovní chlapec uprostřed hromady bratrů. To byli dobří lidé, všichni ti patriarchové. Ale když přišel Jozef, lišil se od nich. Mohl spatřit vidění, vyložit sny, a byl kvůli tomu nenáviděn svými bratry. Pro toto zvláštní dílo, pro které jej Bůh postavil sem na zem, aby je

vykonal, byl nenáviděn svými bratry. Vidíte? A to vše ukazovalo na kříž. A pohled'te, byl prodán za téměř třicet kusů stříbra svými bratry. Hodili jej do jámy, aby tam zemřel, jeho bratři. Ale byl z jámy vyzdvížen a šel se posadit po faraonově pravici. A nikdo nemohl přistoupit k faraonovi, který v onen den byl vládcem světa, nikdo nemohl přistoupit k faraonovi, jedině skrze Jozefa. Nikdo nemůže přistoupit k Bohu, jedině skrze Krista. A když Jozef opouštěl palác, předtím, než jej opustil, zněla trouba a lokaj běžel před ním a křičel: „Na kolena! Přichází Jozef!“ Nehledě na to, kde jste se nacházeli, nebo čím jste byli zaneprázdnění, nebo jak důležitou věc jste konali; museli jste pokleknout na kolena, dokud Jozef nepřešel.

⁸⁰ A když jednou zazní Trouba, každé koleno se skloní a každý jazyk vyzná. Když Kristus, náš Jozef, opustí Slávu a přijde, tvoje práce pak ztrácí svou důležitost. Každé koleno se skloní a každý jazyk Jej vyzná, že je Synem Božím. To souhlasí.

⁸¹ Ó, jak Jej můžeme spatřovat v Davidovi! Jak David, zavržený král, svržen ze svého trůnu svými bratry, svým vlastním synem, sedí na Olivetské hoře, kráčí na vrch Olivetské hory, pohlíží za sebe na Jeruzalém a pláče; neboť tam jeho vlastní lid, kterému sloužil a vyučoval jej o Bohu, jeho vlastní lid se od něj odvrátil a hodil na něj špínu, plival na něj a posmíval se mu, když tehdy krácel na horu a byl zavržen. Ó, jak dokonalé znázornění Syna Božího, o osm set let později; zavržený Král, uprostřed Svého Vlastního lidu, seděl na hoře a lkal nad Jeruzalémem jako zavržený Král.

⁸² Co to bylo? Bůh odzrcadloval sám Sebe v těchto prorocích, odzrcadloval Krista.

⁸³ Potom přišel Jeden, jež byl Boží dokonalostí. To byl Bůh uprostřed nás.

⁸⁴ A od té doby On odzrcadloval sám Sebe ve Svě Církvi na této straně Golgoty. A tak, vidíte, všichni se pokoušíme dostat se do toho místa přebývání, Chrámu živého Boha. Nyní jsou zde někteří lidé. . .

⁸⁵ Pozorujeme zde, jak On řekl: „Prvně víru, potom ctnost, umění, zdrženlivost, trpělivost, dobrotu nebo pobožnost a bratrstva milování.“ V pořádku. Bratrskou vlídnost a potom přidejte lásku. Dovolte mi to celé přečíst znovu, abychom si byli jisti, že jsme to pochopili. Nyní začneme od 5. verše.

Na to tedy samo všecku snažnost vynaložíce, přičinějte k víře své ctnost, a k ctnosti umění,

K umění pak zdržlivost, a k zdržlivosti trpělivost, k trpělivosti pak pobožnost,

Ku pobožnosti pak bratrstva milování, a k milování bratrstva lásku, což je láska.

. . . zajisté věci když budou při vás a rozhojní se, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista.

⁸⁶ Nyní pro nás Petr něco načrtl, jak se tam můžeme dostat.

⁸⁷ Chtěl bych říci toto, že jsou lidé, kteří mají část této ctnosti, umění, moudrosti, trpělivosti a tak dále, a nemusí dokonce vyznávat křesťanství. Nyní pouze. . . vyučujeme nedělní školu. A to se zakládá na pravdě. Jsou někteří lidé, kteří mají část toho a vůbec si nenárokují, že jsou křesťany. Ale to. . . To není ono. Je to jako kdyby si kos nastrkal do svých křídel paví péra a chtěl být pávem. On si dělá pouze ostudu. Raději kdyby zůstal kosem. Vidíte? Když se snaží uplatnit tyto věci, aniž by byl křesťanem, jednoduše vypadl ze svého místa.

⁸⁸ Je to jako kdyby se planý fik pokoušel plodit jablka. On není s to to učinit, vidíte, i když je to strom. Přesto nemůže plodit jablíčka.

⁸⁹ Třeba jako mula, která se pokouší vyrobit vlnu, pokouší se stát se ovci i když je—je mulou. Vidíte, ona není s to vytvořit vlnu. Nemůže to učinit. Vlna je dar ovce, nikoli muly. Může se sice snažit chovat jako ovce, ale přesto zůstává mulou. Vidíte? A tak může namítat: „Mohu jít jako ovce. Mohu činit *to* co ovce.“ A nezáleží na tom, co můžeš činit, musíš být ovci, abys mohl mít vlnu.

⁹⁰ Dovolte mi na chvíli se tu zastavit. Ovce nevytváří vlnu. Ona má vlnu, neboť je ovci. Spousta lidí se snaží říci: „Dobře, pokusím se být dobrý. Pokusím se o *to*.“ Nic nevytváříš. Ne, to není možné. Ovce nedělá, nežádá se na ní, od ní se neočekává, že vytvoří vlnu. Nýbrž že na ní naroste vlna, a to proto, že to je ovce.

⁹¹ A jsi-li křesťanem, potom jednoduše přinášíš ovoce Ducha. Ty je—ty je nevytváříš. Pokoušíš. . . Nesnažíš se to vytvořit. Nečiníš ze sebe něco, co nejsi. Stal ses pouze tím, čím máš být, a to něco se o sebe stará. Slyšeli jste lidi, kteří říkali: „Dobře, chci ti říci. Připojil jsem. . . jsem se k církvi. Měl bych přestat lhát?“ Nu, snažíš se znovu něco vyrobit. To není možné, není zapotřebí, aby ses o to snažil, stejně tak se mula nemůže přimět přinést vlnu. Nemůže.

⁹² Nebo třeba sup, který se pokouší jíst s holubicí, sup se pokouší—sup se pokouší být holubicí. Představte si káň, které si říká: „Víte co, jsem holubice,“ a nastrká si na sebe několik per a říká: „Hledte nyní, vypadám jako. . .“ Vidíte? Ono by tím naprosto ztratilo svůj tvar. To je člověk, který vyznává, že je něco, ale není. Vidíte, nemůžete to činit.

⁹³ Nemůžete říci: „Hledte, měl bych mít ctnost a proto budu mít ctnost. Měl bych žít pobožně a proto se o to pokusím.“ Tedy, pokoušíš se pouze nastrkat péra. I když jsou třeba v tvém dosahu, ale nemůžeš tato péra nastrkat do nesprávného ptáka. Vidíte? To prostě nebude fungovat. A to pouze ukáže jakým pokrytcem

tento pták je. Vidíte? Můžeš si představit káně, které se pokouší vzít několik holubích pér a říci: „Hele, koukejte, jsem holubice.“? Vidíte? Vždyť přece všichni víme, že je to káně. Vidíte? Vidíte? V tom to vězí. Můžeme poznat, že je to káně.

⁹⁴ Nu, tak je to s pokusy o—o vytvoření křesťanství. To není možné. První věc kterou musíš učinit, je znovuzrození. Musíš se změnit. Vidíš? A když se změníš, staneš se novým stvořením. Nu, nyní jsi v pořádku, nyní. Vidíš? Nu, nemusíš se starat o péra, když—když se znovuzrodíš, bude o ně postaráno. Ano pane.

⁹⁵ Vždy jsem říkával. Vezmi nějaké—nějaké prase, vydrhni je, obleč je do obleku, nebo spíše do smokinku, a puš' je ven; půjde se rovnou válet do bláta. Neboť, vidíte, vůbec mu to neprospěje. Je to prase. To je jeho přirozenost. Válení se, to je jeho přirozenost. Musíte změnit jeho přirozenost, a o ten zbytek bude samo postaráno.

⁹⁶ Nyní si všimněte. Musíte se narodit znovu, to znamená změnit se. Musí být změna.

⁹⁷ Říkáte: „Dobře, bratře Branhame, znám tam jistou ženu, jakže, ona ještě neučinila nic zlého. Je to dobrá žena. Nebo *ten-a-ten* muž, je to dobrý muž. On nikdy nic neprovede. On nikomu neublíží.“ To neznamená vůbec nic. To z něj může udělat dobrého souseda, ale on není křesťanem, dokud se znovu nenarodí.

⁹⁸ Ježíš řekl: „Nenarodí-li se člověk znovu,” Svätý Jan 3, že, „nemůže ani vidět Království.” Nu, to znamená, *vidět*, to znamená „porozumět.”

⁹⁹ Hledíš na něco a říkáš: „Nevidím to.” Tím míníš, že tomu nerozumíš.

¹⁰⁰ Člověk nechápe, proč lidé křičí. Člověk nemůže pochopit, proč se změní jazyk lidské bytosti a ona začne mluvit v jiných jazycích. Tělesný člověk nemůže vidět, jak se Boží sláva zmocní lidských očí a ty spatří vidění a řeknou člověku o jistých věcech a co má činit; sdělí věci, které se mají stát, které se mají uskutečnit, jak to i pro nás učinil Pán během minulého večera. Vidíte? Vidíte? Tělesný rozum se to snaží pochopit. „Tak dobrá, co on vlastně učinil? Nebo jaký je v tom úskok? Jaký trik na to použil?” Když vidí člověka, který mluví v jazycích, oni řeknou . . . a někdo vykládá a sdělí přesně nějakému údu Těla, čeho se dopustil a čeho se neměl dopustit. Vidíte? Vidíte? Oni si myslí, že v tom je nějaký úskok. „Mezi nimi je nějaká dohoda.”

¹⁰¹ Oni to nejsou s to pochopit, dokud se tento člověk nenarodí znovu. Potom, když se narodí znovu, pak souhlasí s obecnstvím, neboť je novým stvořením. Tento starý nedůvěřivý, pochybující charakter, který měl, je mrtev. Nyní je novým stvořením. Tak tedy vidíte, nemusí k tomu nyní nic přidat, neboť to bude přidáno automaticky.

¹⁰² Všimněte si, musíte se znovu zrodit. A když jste znovuzrozeni, nemůžete být znovuzrozeni bez víry. To souhlasí. Tak, vidíte, na tomto mém nákresu zde, zde mám základ, víra je základem toho všeho. „Bez víry pak je nemožné líbiti se Bohu. Přistupující k Bohu věřití musí, že On je, a těm kteří Ho usilovně hledají, že odplatu dává.“ Vidíte? On musí být. A když jsi skeptický vůči Bibli, jsi-li skeptický vůči tomu, že je Slovo pravdivé, raději se k tomu nepřibližuj, dokud tomu nejdříve neuvěříš.

¹⁰³ Co je hřích? Nevíra. Jsou pouze dva prvky, které ovládají lidskou bytost. Je to buď pochybnost nebo víra, jedno nebo druhé. Jsi podroben jedné z těch věcí, která ovládá tvůj život. Záleží na tom, kolik máš víry, jak vysoko se můžeš povznést.

¹⁰⁴ Ale nejdříve zde musí být víra. Dovolte mi chvíli setrvat u tohoto základu. Nu, víra je to, čemu musíš věřit. Co je víra. . . „Víra je podstatou nadějných věcí.“ Totiž, jestliže máš víru, pak to už máš, neboť to je ve víře zjeveno. „Víra je podstatou nadějných věcí.“ Židům 11, vidíte, „důkazem.“ Co je to? Jaký je to důvod? Svatý důvod.

¹⁰⁵ A proto, když říkáš: „Bratře Branhame, věřím, že Bůh je lékařem.“ Dobrá, jestliže tomu věříš a přijímáš Jej jako svého lékaře a nelžeš, nýbrž skutečně věříš, že zsinalostí Jeho je nám způsobeno lékařství, potom tě od toho nemůže nic odvrátit. Tato věc je vyřešena. Nu, můžeš mít důvěru a vyhýbat se *tomu*, vyhýbat se *onomu*. Ale máš-li víru, pak to víš, neboť to je důkazem. Už to vlastniš. Byl jsem. . .

¹⁰⁶ Kolik z vás dnes ráno slyšelo Orala Robertse, když kázal dnes ráno, Oral Roberts? Já—já jsem jej slyšel, jak řekl něco na ten způsob, že existuje víra, osvobození, modlení modlitbou víry za osvobození. On řekl: „Zkontaktujte se pomocí doteku s rádiem, mějte kontakt skrze dotek s něčím za účelem. . .“ Ten muž to činil za tím účelem, aby lidé měli něco, na co mohou položit své ruce. Něco, o čem nohou říci: „Nyní to mám, neboť on mi řekl, abych se dotkl rádia. Máš to.“ Vidíte? Nu, to souhlasí. Ale opravdová ryzí víra se nemusí dotýkat žádné takové věci. Nu, neodmítám bratra Orala, nikoli. On koná veliké dílo a je to zbožný muž a já—já sám hodně přemýšlím o Oralu Robertsovi. Škoda, že nemáme takových lidí víc.

¹⁰⁷ Ale chci říci, že—že víra nepotřebuje nic. Vidíte? Víra věří Božímu Slovu. Víra přichází skrze „dotek“? Nikoli. „Víra přichází skrze slyšení a slyšení skrze Slovo Boží.“ V tom je zakotvena. Zde to máte. Vidíte? A víra, jak jsem řekl, nezná vzdálenost. Víra je právě nyní. Víra je zde. Třeba, jestliže tu je někdo. . .

¹⁰⁸ Toto malé dítě, nedávno. Tato maminka, které to řekla sestra Kiddová a ti další, která měla to nemluvně, jehož střeva byla venku a nebyl tam žádný průchod konečníkem, aby mohl

odcházet pokrm. Nu, když tato paní uslyšela sestru Kiddovou a ty ostatní, jak svědčili, uvěřila, že pokud bude moci vejít ve styk a já se pomodlím za to dítě. A teď, vidíte, jak Bůh sám dává lidi. . .

¹⁰⁹ Někteří z nás mají s Bohem tak—tak skutečné prožití, že se Bůh stává jakoby sem chodil, jakoby promlouval s bratrem Nevillem nebo s nějakým vaším známým. A někdy žádáme tyto lidi, aby se za nás modlili. Tak jsme povinni činit. Potom, máme-li víru, že ten muž, ta žena, nechť je to kdokoli, kdo se za nás modlí, že on promlouvá s Bohem, potom naše víra je pevně uchopena. Je sevřena. Je to vyřízeno.

¹¹⁰ Zde. Tento Říman se šel setkat s Ježíšem. A řekl: „Já—já nejsem hoden, abys Ty vstoupil pod mou střechu. Já—já nejsem hoden. A já—já ne. . . Já—já se necítím být hoden. Ale” řekl, „můj syn je velice nemocen. A Ty jen promluv Slovo a můj syn bude žít.”

¹¹¹ Co to bylo? Vzdálenost nehrála žádnou roli. Vidíte? Protože Bůh je všude přítomen. Bůh je všemohoucí. A všude, kde je Bůh, je všemohoucnost. A všudypřítomný Bůh, to působí, že Bůh je všude, všude kolem. Vidíte? Bůh je stejně veliký v Německu, ve Švýcarsku, dole v Africe, zrovna v tomto okamžiku, stejně tak jako je zde. Ó! Tak je to.

¹¹² Proto řekl: „Nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu, ale řekni pouze slovo.” Co to znamená? To byla římská víra. On tomu věřil.

A Ježíš řekl: „Jdi. Tvůj syn žije.”

¹¹³ A cesta mu trvala dva dny. A následujícího dne, předtím, než se vrátil domů, potkal některé ze svých služebníků, kteří přicházeli. A oni řekli: „Tvůj syn žije.”

¹¹⁴ A tento Říman byl tak vzrušen, že řekl: „Kdy se mu začalo dařit lépe? V kterou část dne?”

On řekl: „Asi v jedenáct se mu začalo dařit lépe.”

¹¹⁵ A Říman poznal, že to byla přesně ta doba, kdy Ježíš řekl: „Tvůj syn žije,” a tak uvěřil. Amen.

¹¹⁶ Všemohoucí, všudypřítomný, vševědoucí, neomezený, to je Bůh. A tak, když telefonovali a řekli: „Modli se!” To vchází ve styk! A vaše víra přivede Boha. To je věc, která přivede modlitbu a Boha společně na scénu. Modlitba! Víra mění věci *odsud sem*. Přivádí je dohromady.

¹¹⁷ „Řekni Slovo. Nepřeji si nic, krom toho, abys vyřkl Slovo a všechno bude v pořádku.” Vidíte, On tam nemusel být. „Jen řekni Slovo.” Proč? Bůh je všude přítomen. On je všemocný. On je stejně tak silný ve spodní části světa jako v horní části nebo na opačné straně světa. On je Bohem. „A není zapotřebí nic víc, kromě toho, aby bylo vyřčeno Slovo,” řekl.

118 A, a teď, víra udělá to další. Víra učiní to další. A tak musíš mít víru jako základ. Celé křesťanství, všechno čím jste, všechno, čím kdy budete, se zakládá na víře v Slovo. Z toho důvodu věřím Slovu. Vidíte?

119 Nemohu upnout svou víru na žádnou jinou věc. Kdybych ji měl upnout na církev, na kterou církev bych ji měl upnout: katolickou, luteránskou, metodistickou, baptistickou, letniční? Na co bych ji upnul? Nevím. Oni všichni váhají a tak dále, uhýbají z linie a všechno možné.

120 Ale když mou víru upínám na Jeho Slovo, pak je to zakotveno. Nikdo To nevykládá. Zde To je: TAK PRAVÍ PÁN. Potom tomu věřím. Toto je základ.

121 Znamení malý lékař, zde dole ve městě, můj přítel, doktor Sam Adair. Byli jsme spolu jako kluci. Všichni znáte Sama. A on mi řekl, on řekl: „Bille . . .” Potom, když přišlo toto vidění, ve kterém mu bylo sděleno, kde si postaví své sídlo, jak bude vypadat. Můžete jej někdy navštívit a zeptat se, zda je to pravda. Dva nebo tři roky předtím, než se to stalo, řekl jsem mu, kde to bude. Řekl jsem: „Zabereš téměř celý městský blok.” A mezi ním a tou věcí, že byla pouze jediná věc, totiž to rehabilitační sídlo. Doktor Adair dostal ten zbytek a lékárnu. To je vše. Doktor Adair to přesně naplnil, toto vidění. Vzhledem k tomu místu, o kterém řekl: „Na to nemůže nikdo sáhnout pětadvacet let. To je rozhodnutí soudu.”

122 Řekl jsem: „Doktore, Pán ti to dává pro tvou pokoru.”

On odvětil: „Já nejsem dobrý.”

123 Řekl jsem mu: „Jsi želva. Máš vnější schránku, skořáčku, ze které hledíš na své přátele, ale uvnitř jsi opravdový chlap. Vyjdi ven z této schránky.” Řekl jsem: „Bůh ti to dává.”

124 On řekl: „Nikdy jsem o tobě, Billy, nepochyboval, ale o tomto musím pochybovat.”

Řekl jsem: „Jdi do své kanceláře.” A tak šel.

125 Následujícího rána mi telefonoval a řekl: „Asi z toho zmrznu.”

126 Řekl jsem: „Co se děje?” To byl červenec. Řekl jsem: „Co se s tebou děje, doktore?”

127 On řekl: „Zrovna jsem koupil to místo, Billy. Včera večer měli ohledně toho schůzi v Bostonu a právě dnes ráno jsem toto místo zakoupil.”

Řekl jsem: „Vždyť jsem ti to říkal.”

128 Jednou jsem tam byl a promluvil jsem s ním. Když mi puška explodovala to tváře . . . On řekl: „Představ si, řekl jsem to tisícům lidí, kteří sem takto přicházejí.” Co to je? Nu, když Bůh něco řekne, pak se to musí stát.

129 Včera večer přišli někteří přátelé. Slyšeli o tom vidění karibu, který měl paroží čtyřicet dva palců a medvědu grizzlym se stříbrnou hřívou. Nevím, kdo z příchozích do mého domu by si to nepřál vidět. Řekl jsem: „Zde je to měřící pásmo. Prohlédněte si paroží.“ Slyšeli jste, jak to bylo řečeno předtím, než se to stalo. Vidíte? Proč? Když Bůh něco řekne, musí se to stát. Naprosto jistě, má to základ.

130 Tak tedy, *zde* je plán spasení. A potom, když se Jeho vidění naplní, přesně tím způsobem, jak bylo řečeno, a zdejší církev ví, že je to pravda, co potom s Jeho Slovem. Vidíte? To je jistější než vidění. Jestliže vidění nesouhlasí se Slovem, potom to vidění je špatné. Ale Slovo je na prvním místě, neboť Slovo je Bůh. Vidíte? Tak, On je všudypřítomný. On to zde řekl a v Kanadě to uskutečnil. Amen. Vidíte, On je všudypřítomný. V pořádku.

131 Nejdříve se musíte znovuzrodit. A potom jste znovuzrozeni a máte víru; věříte Slovu. Dokud nejste znovuzrozeni, budete proti tomu namítat. Pokud se přikláníte k náboženství, a— a máte jen jakési—jakési—jakési malé lidské poznání, že jste povinni činit dobře, nebudete nikdy moci souhlasit se Slovem Božím. Nebudete moci. Musíte se znovuzrodit. A znovuzrození, to je výsledek víry. V pořádku. Potom, když máte víru, toto *zde*, *v-í-r-a*, víra, jste v pozici, kde můžete růst.

132 Tak tedy, mnozí lidé přicházejí k oltáři a modlí se a říkají: „Pane, promiň mi.“ A dostává se jim nádherného prožití posvěcení. Je to pro ně nádherná doba, přicházejí k oltáři a křičí. Potom se vracíte a říkáte: „Požehnan buď Bůh, mám to.“ Ne, to je jen začátek, dostal ses na místo růstu. Ještě nemáš nic. Vidíš? Jediná věc, kterou jsi učinil, položils základ.

133 No, ty chceš stavět budovu, děláš základy, říkáš: „Chlapče, už to mám.“ Vidíš? Máš základy, na které budeš stavět svůj dům. Nyní budeš stavět dům.

134 To je právě ta věc dnes ráno, kterou bychom se měli zabývat. V pořádku. Dům, nejprve ten základ. Co je základem křesťanství? Víra v Boží Slovo. To je tvůj základ. Potom začíná růst. Potom se dáš do práce, začínáš k tomu základu přidávat.

135 Tak tedy, jelikož se jedná o dům, vztyčuješ stojky a vše ostatní. Bratr Woods a někteří z těch truhlářů a stavitelů, kteří jsou zde, by nám mohli říci, jak stavět dům. Vidíte? Ale já se vám chystám říci, jak stavět váš duchovní dům, ve kterém může přebývat Bůh. On chce přebývat v tobě. On tě chce mít podobného Sobě. On si přeje, abys odzrcadloval, spíše byl odzrcadlením Jeho Bytosti.

136 Víte, v dávných dobách, kdy zušlecht'ovali zlato, předtím, než měli tavicí pece a mohli je slévat, lidé je tepali, tepáním odstraňovali špinu, železo a měď a všechen kal, jen tepali a obraceli a znovu tepali. Indiáni to činí ještě dnes, tepou zlato, oni je tepají. Víte, jak mohli poznat, že železo je pryč a všechna špína

a kal a struska je pryč? Když ten, kdo tepal, mohl spatřit vlastní podobu, zrcadlit se v tom jako v zrcadle. Jakmile to odzrcadlilo toho kovotepce, bylo to dost čisté a zářící.

¹³⁷ Stejně tak to činí Bůh. Vezme zlato, které najde někde v zemi a tluče do něj pomocí Ducha Svatého, převrací je na rub a znovu a znovu a tluče, dokud (On neobdrží) On neuvidí, jak se v tom zrcadlí. [Bratr Branham osmkrát tleská rukama, zatímco vyslovuje toto souvětí—vyd.]

¹³⁸ Toho bychom měli docílit, odzrcadlit Syna Božího. A nyní bychom měli konat jeho skutky. On řekl: „Kdo věří ve Mne. . .” Svätý Jan 14,7: „Kdo věří ve Mne, skutky, které Já činím i on činití bude.” Začínáte odzrcadlovat skutky Kristovy.

¹³⁹ Ale mnozí z nás se snaží konat skutky Kristovy předtím, než je odzrcadlení Kristovo v nás. A v tom je potíže. Vidíme, jak se to děje. Jste si toho vědomi. Víím to i já. Vidíme ta klopýtnutí podél cesty. Jsme svědky těch hromad odpadků, těch kazatelů, křesťanů, jak se kupí podél cesty, je to z toho důvodu, že k tomu nepřistupují správně.

¹⁴⁰ Z toho důvodu jsem dnes ráno zde, pokouším se vyučovat tuto malou církev a rovněž sebe, jak bychom se mohli stát místem přebývání živého Boha. Kolik z vás si to přeje? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Místo přebývání živého Boha!

¹⁴¹ Nyní je zde, co činíme. Co je ta první věc? Mít víru a být znovuzrozeni. To je položení základu.

¹⁴² Potom, když uděláme základ, ta druhá věc je, přidat k vašemu základu. „Přidejte k vaší víře,” říká zde Petr. Přidejte k vaší. . . Zaprvé máte víru, potom přidejte k vaší víře ctnost. To je další sloup. Nejprve, nandejte váš základ, víru. Potom k vaší víře přidejte ctnost.

¹⁴³ Nu, právě v tomto bodě mnohý z nás klesá. Ano, pane. Ano. „Přidejte ctnost k vaší víře.” To neznamená panický život, víte, jako muž se ženou a tak dále. To s tím nemá nic společného.

¹⁴⁴ Bible říká, čteme o tom v Knize Lukáše, kde je řečeno: „Moc vycházela z Něho.” Souhlasí to? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Pokud máme být jako On, musíme tedy mít ctnost. Musíme to mít, abychom byli jako On. První píseň, kterou jsem si z chvalozpěvů, jedna z největších, oblíbil, byla: *Být jako Ježíš*. Dobře, pokud mám být jako Ježíš, musím mít ctnost a kanál, kterým může protékat ze mě k lidem, neboť moc vyšla z Něj k lidem. Protože: „Moc z Něho vycházela k lidu.” Ctnost! A předtím, než se může uvolnit, musíte ji nejdříve mít. Jestliže ji nemáte, pak nemůže vyjít ven. Není tam nic, co by mohlo vyjít ven.

¹⁴⁵ Co kdyby se někdo pokoušel načerpat z nás ctnost a vrátil se mu šek „není krytí”? Vidíte? Ne, ne, není zde z čeho načerpat, šek je vrácen. Někdo na tebe hledí jako na křesťana a zítra tě

vidí, jak rádíš jako hříšník, z toho se nedá načerpat moc ctnosti. Vidíte? To souhlasí.

¹⁴⁶ Ctnost se musí nacházet v nás. A dokud tuto ctnost nemáme. . . A když ji budeme mít, můžeme ji přidat k naší víře. Toto je další část základu. Nu, nejprve musíte mít víru. Samotná víra toho však nedocílí. Musíte mít. . . Petr říká: „K vaší víře přidejte ctnost.“ Musíte mít ctnost za tím účelem, abyste ji přidali k vaší víře.

¹⁴⁷ Potom tedy, můžete ji nemít z toho důvodu, že mnohé církve dnes učí, že ona není zapotřebí, nebo že ty dny už pominuly. „Nemusíš to mít. Stačí, když se připojíš k církvi. Vskutku, tyto dny už pominuly.“

¹⁴⁸ Ctnost, každý ví, co slovo ctnost znamená, vidíte, a my to musíme mít. Jestliže z Něj vyšla moc za tím účelem, aby byla uzdravena nemocná žena, On očekává tu stejnou moc ve Svě Církvi, neboť On byl naším vzorem. A jestliže On měl ctnost, kterou dával lidem, očekává, že i my budeme mít ctnost, kterou dáme lidem. A co vlastně ctnost je? Ctnost je síla, moc.

¹⁴⁹ Někteří lidé vůbec nevěří v moc Boží. Oni říkají: „To—to—to je minulost. Stačí, když se necháš zapsat do seznamu členů, dej se pokropit nebo ponořit, pokřtít nebo ještě něco. A to ti stačí.“

¹⁵⁰ Ale Petr zde řekl: „Přidejte ctnost.“ Nu, Petr mluví o stavbě Božího domu, vidíte, Chrám Božím, a určuje jedno místo. A potom, když máte ctnost, musíš mít. . . Potom, když máte víru, musíte ji spojit s ctností. To souhlasí. Měj ctnost pro celý svět.

¹⁵¹ Tuším, že jsem asi před dvaceti lety kázal kázání o kazateli panu Lilie. Pastoru Lilie. Vzal jsem to z textu Slova, kde Ježíš říká: „Považte kvítí polního, kterak roste, nepracuje ani přede. Pravímť pak vám, že ani Šalomoun ve vši slávě své tak odín nebyl, jako jedno z nich.“

¹⁵² Pohleďte na lilii. Pochází z bahna. A každou minutu svého života musí těžít ze země. Vidíte? A co se děje s tou ctností kterou čerpá? Ona ji rozdává. Stává se nádhernou podívanou pro obdivovatele. Otevírá svůj med pro včelu, která přiletí a vezme si svůj díl. Neposteskne si. Ona to obdržela proto, aby to dala. Co kdyby přiletěla včela; není krytí, není medu? Malá včelička by zavrtěla hlavičkou a řekla: „Co je to za lilii?“

¹⁵³ Co bude s člověkem, hledajícím spasení, který přijde do kostela, kde se věří, že dny zázraků jsou už minulostí?

¹⁵⁴ Jak jednou řekl Jack Coe. Přišel do restaurace a vzal veliké menu; začal to číst, steak s kostí, a tak dále. Řekl: „Dám si steak s kostí.“

„Nu, to bylo pro včerejšek. Nemáme to.“

¹⁵⁵ Nezbyvá nic, než položit menu na stůl a jít pryč, vidíte, to souhlasí, protože stejně nemají nic k jídlu. A proto jít raději někam do restaurace, kde něco k jídlu mají.

156 A duchovní člověk, který roste, potřebuje něco jíst. To je Slovo Boží. Věřím každému Jeho Slovu.

Bůh rozprostřel stůl, kde krmí svaté Boží,
zve své vybrané lidi: „Pojďte jíst.”

Krmí je Svou manou, On uspokojí každou
potřebu,

ó, je to milé, večerēt stále s Ježíšem.

157 To souhlasí. Ano, pane. Ona to má. Církev to má, Církev živého Boha je stavěna v toho dokonalého muže poznání Kristova. Tak tedy, musíte mít ctnost.

158 Řekl jsem, někdo si najednou bude chtít dopřát vůni. On není sobecký. On má tuto vůni. Předtím, než může vydávat vůni, musí ji mít. Předtím, než můžeš dát med, musíš jej mít. Předtím, než můžeš ukázat nádheru, musíš ji mít.

159 Předtím, než můžeš dát ctnost, musíš ji mít. A tak přidej ke své víře ctnost. Amen. Rozumíte? Mohli bychom v toho setrvat dlouhou dobu, ale náš čas běží kupředu. Přidejte ke své víře ctnost. Tak tedy, nejprve víra, potom ctnost.

160 A potom, zatřetí, přidejte umění. Umění, nu, to neznamena světské umění, neboť to je u Boha bláznovstvím; ale umění posuzovat, posuzovat (co?) dobré a špatné. Jak můžeš potom posuzovat, pokud nemáš křesťanské umění spolu se svou ctností a vírou? Posuzuješ, zda Slovo je správné nebo špatné. A jestliže můžeš odložit stranou všechna věrovyznání a pověry, vše o čem tvrdíš, že jsi toho docílil, potom máš umění, že tomu věříš, Bůh nemůže lhát. „Ať jsou slova každého člověka lež, ale Moje jsou pravda.” Vidíte? Nyní se vám dostává umění. To je nejvyšší umění. Nemusíš mít čtyři hodnosti v nějaké koleji nebo něčem takovém, abys to vlastnil, neboť všechny tyto ctnosti jsou ti dány Bohem a jsou položeny na základ tvé víry, abys mohl dorůst do plné postavy opravdového živého muže Božího. Ano, pane.

161 Přidejte, přidejte umění, protože, umění Jeho Slova. Musíte věřit tímto způsobem. Takto, dnes musíte věřit, že. . . souhlasit s tím, že dny zázraků nepominuly. Umění, že to, co Bůh řekl, je mocen i naplnit.

162 Abraham tomu věřil. A když mu bylo sto let nezachvěl se ohledně zaslíbení v nevěře. Pohledte. . . [Prázdňé místo na pásku—vyd.] Pohledte, jak směšně to Slovo vypadalo. Máme zde stoletého muže, který očekává dítě, které se má narodit do jeho rodiny z devadesátileté ženy. Vidíte? Téměř padesát let neschopna rodit, žil s ní od doby, kdy byla ještě mladou dívkou, možná dospívající. A zde je on, pramen jeho života vyschl. A Sárino lůno je mrtvé. Všechna naděje je ta tam, co se týče naděje. A přece, proti naději uvěřil v naději, neboť měl umění, že Bůh byl s to dodržet vše, co On zaslíbil.

163 Nu, když budeš mít něco takového, potom to přidej ke své víře. Máš-li pravou ctnost, přidej to ke své víře. Když vyjdeš na

ulici, žij jako křesťan, jednou jako křesťan, buď křesťanem, přidej to ke své víře. Když máš umění . . .

164 Řekni: „Dobře, nevím jestli *tento* výrok Písma je pravdivý. Nu, zde máme Skutky 2,38, nevím, jak s tím správně zacházet, 28,19. V pořádku. Ne—nepřidej nic, neboť To ještě nemáš. Vidiš? Co tedy učiníš? Jelikož ještě nemáš dost umění o Bohu, že Bible si neprotiřečí. Nech to být. Víc o tom nemluv. Vidiš? Nech to být.

165 Ale když uvidíš, že si Písmo neprotiřečí, že to můžeš říci, a můžeš to spatřit díky Božímu zjevení, že celé Slovo je psáno v tajemstvích, a že pouze Boží umění to může zjevit; když to vlastníš a můžeš říci, zdůraznit každé Slovo Boží svým „amen,” potom to přidej ke své víře.

166 Ó, brzy se staneš hezky dobrým mužem. Vidiš? Jdeš nahoru, vid'. Pomocí čeho? Víry, potom ctnosti, potom umění. Vidiš, jak se buduje tento muž? Můžeš vidět, že tomu nelze—nelze nijak uniknout. To je cesta, jak se stát plnou postavou Kristovou. Ano, pane.

167 Posuzovat, posuzovat správně. Posuzovat, zda je to správné nebo špatné, věřit Božímu Slovu. Posuzovat, zda je to správné nebo špatné, mám-li sloužit nějakému vyznání víry nebo sloužit Bohu. Posuzovat, zda to je správné nebo špatné, mám-li být znovuzrozen nebo se připojit k nějaké církvi. Potom začínáš. Posuzuješ-li správně, když kazatel řekne: „Dny zázraků minuly.” Bible praví: „Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.” Nu, čemu budeš věřit?

168 Když řekneš: „Chopím se Boha.” Nu, neříkej něco jen tak na oko: „Nu, chopím se toho,” číň to ze srdce. Ale něco se v tobě, tvoje víra, protlačuje. Je to tak. Tvoje víra říká: „Vím, že On je ten stejný. Amen. Mohu dosvědčit, že On je ten stejný. Nic ti to nemůže vzít. Vím, že On je pravdivý.” Amen. Potom to přidej ke své víře. Polož to na základ. Jdeš nahoru, jdeš naproti Království. Dostal ses nyní na to místo. V pořádku.

169 Nu, další věc, kterou ti řekne kazatel a mnozí lidé: „Tyto věci, které jsi četl v Bibli, byly pro jinou dobu. Nu, řeknu ti proč. Neboť tyto věci nám dnes nejsou zapotřebí. Nejsou nám zapotřebí. Vidiš? Nemusíme. Nemáme tyto věci praktikovat, Božské uzdravení. Nepraktikujeme mluvení v jazycích v církvi, abychom—abychom udrželi v církvi řád. Neděláme to.”

170 K tomu se vrátíme. Mám zde o tom poznamenáno místo Písma, zda to nyní máme nebo nemáme činit.

171 Ale říkáš: „Nevím. Snad to dnes nemáme dělat. Myslím si, že jediná věc, kterou bychom měli činit, je ta, abychom se učili správně vyslovovat před publikem. Měli bychom si nechat udělat psychiatrický test našeho rozumu a zjistit, jestli jsme schopni vystupovat, zda naše IQ je dostatečné, abychom to mohli dělat, a tak dále a tak dále. Myslím si . . . A máme největší shromáždění. Postavili jsme naše organizace.”

¹⁷² My nestavíme organizaci. Nejsem dnes ráno zde za tím účelem, abych budoval organizaci. Kristus mě neposlal budovat organizaci. Kristus mě poslal budovat jednotlivce v postavu Ježíše Krista, aby mohli být motorem a místem přebývání Ducha skrze Jeho Slovo. Skrze Jeho Slovo, rozumíte, budovat jednotlivce do toho stavu. Nikoli přestavět organizaci na větší denominaci, nýbrž budovat jednotlivce jakožto syny a dcery Boží. To je ta představa. Vidíte? Přidejte ke své víře ctnost; k vaší ctnosti přidejte umění. Dobře, nyní se blížíte k určitému místu.

¹⁷³ Nu, když začnou namítat: „Dobře, nemusíme to pro dnešek přijímat.“ Musíte. To musí být.

¹⁷⁴ Písmo nemůže lhát. „A výklad žádného Písma nezáleží na lidském rozumu,“ jak praví Bible. Věříte tomu pouze tak, jak tam stojí psáno. Vidíte? Musíte mít tyto věci. A jediná cesta, na které jich můžete dosáhnout, je, získat do vlastnictví umění nebeského původu. A umění nebeského původu potvrdí Slovo. Vidíte?

¹⁷⁵ Musíte tomu věřit, ne dělat, že tomu věříte. Nic z toho není, dělat víru, vidíte, když se pokoušíš říci: „Vlastním to.“ Nebuď kosem, který si do sebe strká paví peří, neboť to peří stejně vypadá. Ono tam nenarostlo přirozeně. Je tam pouze nastrkané.

¹⁷⁶ Uvažuji nyní o tom, co zde David řekl, v 1. Žalmu: „On bude jako strom štípený při tekutých vodách.“ Víte, je rozdíl mezi štípením a zastrčením. Jako třeba starý dub, byl zasazen, proplétá kořeny dolů, dokud se pevně neuchytí. Malý proutek, který zapáchneš do země, vůbec nevíš, co se s ním stane. Nemá kořeny. Nemá základ. Vidíte?

¹⁷⁷ Je na tom stejně jako lidé přicházející ze semináře nebo něčeho takového, vidíte. Nemají to. . . „Dobře, doktor *Ten-a-ten* mne vysvětlil za kněze.“ Vůbec nezáleží na tom, co to bylo.

¹⁷⁸ Do toho tě mohl zplodit pouze Kristus, vidíš, vidíš, skrze tvoji víru. Vidíte? Do toho jsi obnoven a zrozen. A potom, když jsi do toho zrozen, je od tebe očekáváno, že k tomu přidáš tyto věci. Pouze je přidávej. Nyní budeme pokračovat dál po této linii.

¹⁷⁹ Nyní je ještě jedna věc, která souvisí s tím uměním, o které bychom se měli zmínit, zbožné umění. Vidíte? „Ztratila Bible v těch posledních dnech svůj význam?“ Vidíte, oni, spousta lidí se vám snaží říci, že Bible to nemíní vážně. Jestliže Bůh nade mnou bdí a napravuje mne v mých hříších, a jestliže jsem syn Boží, On to činí. On s tebou jedná tímto způsobem, synové a [Prázdné místo na pásku—vyd.] dcery. Pokud uděláš nějakou špatnost, On tě napravuje. A potom, je-li Bůh tak úzkostlivý, co se týče tebe, že nad tebou bdí a napravuje tě, o kolik víc bdí nad Svým Slovem, které je tvým příkladem, je to On sám!

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo.

A . . . tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi, . . .

180 To Slovo je zjevením Ježíše Krista, říká to tak Bible, Kristus zjevený ve Svém Slově. A jestliže On bděl nad tebou ve tvých přestupcích zákona, odsuzuje tě za to, o kolik víc On bdí nad Svým zákonem, který odsuzuje tebe! Amen.

181 [Bratr Branham jednou tleská rukama—vyd.] Jdeme dál, chlapče, neříkejte mi takové nesmysly.

182 Věřím v ryzí umění Ducha Svatého. Umění Ducha Svatého vždy potvrdí Slovo svým „amen.“ Když narazíš v Bibli na věci, které se ti zdají protiřečit, posad' se a studuj je s modlitbou, tak. A ihned poznáš, že Duch Svatý začne působit. Za chvíli uvidíš, jak se to váže a už to máš. Rozumíte? To je umění.

183 Někteří z nich říkají: „Dobře tedy, Bible říká, že On je včera i dnes tentýž, i na věky.“

184 A církev říká: „V jistém smyslu je On tentýž. Ach! Ach! Dostal ses do rozporu rovnou zde. Vidíš? Ne, pane. On je tentýž. Ano, pane.“

185 „Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.“ Není v něm vůbec žádná nejednotnost. On žije ve Své Církvi a koná ty stejné věci. „Ještě maličko,“ jak jsem před chvílí citoval, „ještě maličko a svět Mne více neužrjí, ale vy uzríte Mne. Nebot,“ On řekl: „Budu s vámi, ano ve vás, až do skonání světa.“ A opět řekl: „Skutky, které Já činím i vy činití budete.“ Opět řekl: „Já budu ynným Kmenem. Vy budete ratolesti.“ A ratolest roste výhradně Životem Kmene. Cokoli je v Kmeni, prochází větvemi. Sláva! Tedy: „Kristus je včera i dnes tentýž, i na věky.“ On působí Život Ježíše Krista. Amen.

186 Umění; nikoli světské (to uvažuje). Každé světské umění uvažuje. Vidíte? Ale víra neuvažuje. Bůh vám zjevuje, že se stane *určitá—určitá* věc, každý vědec na této zemi vám může namítnout: „To si protiřečí. To se nemůže stát.“ Vy tomu přesto věříte. Vidíte? Ano, pane. Ona neuvažuje. Bible nám říká, abychom „zavrhli uvažování.“ Pomocí víry neuvažujete. Víře není uvažování vlastní. Víra ví, v čem to vězí. Víra jedná. Víra setrvává. Je nepohnutelná. Nic s ní není s to pohnout. Nezáleží na tom, že někdo řekne *to, tamto, ono*. To jí vůbec nepohne. Ona nadále pevně stojí, čeká, čeká, čeká, čeká. Na tom vůbec nezáleží. Ona prostě stojí.

187 Bůh řekl Noémovi věci, které se měly stát. On tomu uvěřil. Vidíte? Bůh řekl Mojžíšovi věci, které se měly stát. On tomu uvěřil. Bůh sdělil učedníkům určité věci, které se měly přihodit: „Jděte o Letnicích tam nahoru a čekejte.“ Oni stáli právě tam. Ano, pane. V pořádku.

188 A teď, umění, nu, nikoli však světské umění, jedná se o Nebeské umění. A Nebeské umění, vždyť Bůh je pramenem veškerého umění a Bůh je Slovem. Jestliže tedy vlastníš Nebeské umění, věříš Slovu a o všem uvažuješ skrze Slovo.

¹⁸⁹ Ten případ s daní, ve kterém se ocitla církev nebo spíše já sám. Jeden z těch mužů mi během jednoho krátkého výslechu řekl. Řekl, já jsem řekl . . . „Nenaleznou žádný podvod.“ A tak začali . . .

¹⁹⁰ Řekl jsem: „Nu, jestliže na tom není nic špatného, tak proč mne nenecháte na pokoji?“ Vidíte? Vidíte? A pokračoval jsem a zmínil se před ním o některých místech Písma.

¹⁹¹ On řekl, muž obrovské postavy s cigaretou v ruce, řekl: „Pane Branhame, jsem studentem Bible.“

Odvětil jsem: „To rád slyším.“

¹⁹² On řekl: „Nu, rád bych se dozvěděl, jaká pověra vás vedla k tomu, že jste pobíral peníze za ty kapesníčky, které jste rozesílal, pověra v modlitby za kapesníčky, které jste rozesílal, tyto ‚pomazané ubrousky,‘ jak jim říkáte, ‚ubrousky.‘“ Řekl: „Potom jste za ně požadoval peníze.“

Řekl jsem: „Ne, pane. Nepožadoval jsem za ně peníze.“

A on řekl: „Nu, na základě této pověry.“

¹⁹³ Řekl jsem: „Říkáte tomu pověra, pane. Před chvílí jste mi řekl, že jste studentem Bible.“

On řekl: „Jistě.“

¹⁹⁴ Řekl jsem: „Můžete mi citovat Skutky 19,11.“ Umění! On se v tom sám chytil do léčky, chtěl změnit námět. Řekl jsem: „Citujte mi tedy Jana 5,14.“ Nebyl schopen. Řekl jsem: „Tak Jakuba 5,14.“ Nebyl schopen. Řekl jsem: „Znáte Jana 3,16?“ Vidíte? Umění, chytrost, svět! Ale když . . .

¹⁹⁵ On řekl: „Ale pane Branhame, vy se snažíte obhájit váš případ Biblí. My se to snažíme učinit pomocí zákona této země.“

¹⁹⁶ Řekl jsem: „Pane, nejsou zákony této země založeny na Bibli? Potom to bude spravedlnost.“ Amen! Jistě.

¹⁹⁷ Umění; nikoli světské. Duchovní umění Slova, vědět, co řekl Bůh, konat, co řekl Bůh, to souhlasí. Potom, jestliže to vlastníš, a můžeš věřit všem těmto věcem, že On je ten stejný ve všem, že to, co říká Slovo je pravdivé, zdůrazňuješ každé jedno svým „amen.“ Potom to je v pořádku. Přidej to ke své víře. To je v pořádku. Ano.

¹⁹⁸ Jestliže se tě někdo snaží přesvědčit, že „Bible byla zbavena síly. Že neexistuje taková věc, jako křest Duchem Svatým.“ Ne. Potom to nepřidávej. To nebude fungovat. To vypadne. Jako když přiložíš hlínu na skálu, to nevydrží. Zhroutí se to.

¹⁹⁹ Potom lidé říkají: „Bible dnes není důvěryhodná. Buď nyní opatrný. Nevěř tomu. To nemůže být pravdivé.“ Slyšíme to neustále. Malé rčení: „Bibli nelze důvěřovat.“ Nu, jestliže—jestliže takto smýšlíš, nepokoušej se to přidat, neboť to nebude fungovat. Celá stavba se hned zhroutí.

200 Ona musí být zděna maltou Ducha Svatého. Tím míním říci, že bude spojena maltou, která to zapečetí. A stejná věc, která to zapečetí. . . Víte, že. . .

201 Vulkanizovaná duše vždy vydrží déle než pouze přilepená stará záplata. Jakmile se tato stará záplata v pneumatice ohřeje, hned, když se pneumatika ohřeje, třeba rychlou jízdou, hned se to roztaví. Ano, pane. Vidíte?

202 A to je případ mnohých lidí v dnešní době. Oni se pokoušejí přilepit své umění na světské umění nějakým starým pozemským lepidlem a jakmile přijde zkouška: „Snad jsem byl na omylu.“ Vidíte? Vzduch se ztratí, vzduch uteče během několika minut. Všechno tvoje pokřikování, poskakování nahoru a dolů, ti nic neprospělo. Lidé tě uvidí znovu v té stejné louži. Vidíš? To souhlasí!

203 Ale jestliže setrváváš v dostatečně vysoké teplotě Ducha Svatého, způsobí to, že se ty a duše stanete jedním. To je ono! Ty a duše se stanete jedním. Jestliže setrváš, dokud ty a každé zaslíbení Boží se nestanete jedním, potom to přidej ke své víře. Pokud ne, nepřidávej to vůbec.

Říkáš: „Slovo není důvěryhodné.“ Toto nepřidávej.

204 Říkáš: „Tato zaslíbení zde o křtu Duchem Svatým byla míněna pouze pro dvanáct apoštolů,“ jak říkají některé dnešní církve, nepokoušej se to přidat. Jejich vlastní základ je zničen. Vidíš? Jako Uziáš minulého večera, když viděl základ toho muže, kterému důvěřoval, vše se zhroutilo, byl raněn malomocenstvím, neprospělo to. Tak tedy: „Pouze pro dvanáct apoštolů, pouze pro dvanáct apoštolů.“

205 Navštívil jsem jednou večer rodinu bratra Wrighta. . . myslím, že sedí tam vzadu. Jednou večer tam byl nějaký kněz, kázal jsem, čtyři nebo pět kazatelů spolu. Ten kazatel vstal a řekl: „Nu, drazí lidé, chci vám něco říci. Ó, myslím si, že jste skvělí lidé.“

206 Řekl jsem, jednou jsem řekl: „Ten—ten, který tamhle sedí. Pozoruj.“

207 A tak, Junior Jackson, který je tamhle vzadu, ukončil řeč. A řekl. . . mluvil o Boží milosti. Ó, ale!

208 Očekáváním málem neshořel. Vstal a pokoušel se. Řekl: „Nu, chtěl bych říci, že pan Branham, zde přítomný, říkám vám on je antikrist.“ A takto začal celý večer.

209 Někteří kazatelé začali. . . Řekl jsem: „Počkejte chvíli. Neříkejte nic, bratři. On je sám a nás je hodně.“ Rekl jsem: „Nechte jej na pokoji. Postavil se proti mně.“ Nesmírně jsem si to přál, nevěděl jsem, co si mám počít. Rozumíte?

210 Tak on řekl: „Pan Branham je antikrist,“ pokračoval a říkal všechno možné, víte. On řekl: „On se zde zmínil o křtu Duchem Svatým.“ Řekl: „Bible říká, že pouze dvanáct obdrželo

křest Duchem Svatým.” Zmínil se o Božském uzdravení, „Pouze dvanáct apoštolů mělo Božské uzdravování.” Řekl: „Mluvíme, kde mluví Bible, mlčíme, kde Bible mlčí.” Čekal jsem, dokud to ze sebe nevysypal, asi půl hodiny.

211 Řekl jsem: „Moment. Poznamenal jsem si toho hodně,” řekl jsem, „dej mi příležitost na něco odpovědět.” A když jsem vstal, řekl jsem: „Tento pán zde řekl, že ‚mluví, kde mluví Bible,‘ to činí jeho církev, ‚a mlčí, kde Ona mlčí.‘ Všichni jste svědky. ‚Ano.‘” Řekl jsem: „Nu, řekl jsi, že ‚pouze dvanáct přijalo Ducha Svatého.‘ Moje Bible říká, že jich bylo na první šťouch sto dvacet.” Amen! Vyhod' takové umění pryč, vidíte, on se o to pokoušel.

212 Řekl jsem: „Myslím tedy, že Pavel neobdržel Ducha Svatého, když řekl, že obdržel.” Vidíte?

213 Řekl jsem: „Tam tenkrát. . . když Filip šel tam dolů a kázal Samařským. Byli pouze pokřtěni ve Jméno Ježíše Krista. Duch Svatý na ně nesestoupil. A tak poslali pro Petra a Jana, aby přišli a vkládali na ně ruce a Duch Svatý na ně sestoupil. Myslím, že to bylo pouze těch dvanáct?”

214 Řekl jsem: „Ve Skutcích 10,49, když byl Petr na střeše domu a spatřil vidění, aby šel ke Korneliovi. Zatímco Petr ještě mluvil, sestoupil na ně Duch Svatý, na ty, kteří slyšeli Slovo.” Řekl jsem: „Bible stále mluví. Kde je tvoje církev?” Je hluboce ponořena do snad, asi. To souhlasí. Vidíte?.

215 Řekl jsem: „Božské uzdravení, řekl jsi, že ‚pouze dvanáct apoštolů mělo Božské uzdravování.‘ Bible říká, že Štěpán šel do Samaří a vymítal ďábly a uzdravoval nemocné a že v tomto městě byla veliká radost. A on nepatřil do počtu dvanácti. On nebyl apoštolem. On byl jáhnem.” Amen. Amen.

216 Řekl jsem: „A Pavel nebyl jedním ze dvanácti, kteří byli ve vrchním příbytku a měl dar uzdravování.”

217 Řekl jsem: „Jen pohled' na dary uzdravování! A nejméně o třicet let později, ještě když byl v Korintu, ustanovil dar zdravování pro Tělo Kristovo.” Ó, ale!

218 Nu, takové umění, které se naučíš z nějaké příručky, raději to vyhod' do popelnice. Přijdi do toho umění. Když Bůh řekl: „On je včera i dnes tentýž, i na věky,” řekněte: „Amen.” Ano, pane. Ano, pane. Nikoli pro dvanáct; to je pro všechny. Když máš nějakou—nějakou víru tohoto druhu, když tvoje víra zdůrazňuje každý detail svým „amen,” potom řekni: „V pořádku,” přidej to k tomu.

219 Začtvrté. Budeme muset pospíchat, neboť jsem teprve. . . Mám skvělý pocit, když zde stojím a mluvím o tom. Amen. [Nějaký bratr řekne: „Těšíme se z toho.”—vyd.] Ano. Za čtvrté. . . Děkuji.

220 Přidejte „zdrženlivost.“ Ó, ale! Přicházíme k zdrženlivosti. Tak tedy, nejprve máte víru; to musíte mít na počátku. Potom přidáte ke své víře ctnost, pokud je to ctnost správného druhu. Potom přidáte umění, pokud je to umění správného druhu. Nyní se chystáme přidat zdrženlivost.

221 Zdrženlivostí není míněno, „přestat pít alkohol.“ Ne, ne. Zdrženlivost neznamená podrobení se protialkoholní léčbě, ne v tomto případě. To je biblická zdrženlivost, zdrženlivost Ducha Svatého. Tamto je pouze jedna ze žádostí těla, ale my mluvíme o zdrženlivosti Ducha Svatého. To znamená, jak ovládat svůj jazyk, nebýt klevetníkem; jak ovládat svou zlost, nerozcílit se pokaždé, když někdo mluví proti vám. Ó, ale!

222 Chlapče, mnozí z nás klesnou dřív než začnou, není to tak? Vidíte? Potom se divíme, proč Bůh nečiní ve Svě Církvi zázraky a věci které činil. Ano, pane. Vidíte?

223 Přidejte tyto věci. Přidejte k tomu zdrženlivost. Ach, zdrženlivost, jak odpovědět v upřímnosti, když na vás někdo vyrazí v zlosti. Někdo řekne: „Vy tam jste banda svatých povalečů!“ Nevyskakuj a nevyhrnuj rukávy. Vidíš? Ne. Ale promluv si s ním ve zbožné lásce, zdrženlivosti, upřímnosti. Chcete kráčet touto cestou? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.] Když se proti tobě někdo rozzuří, neodplácej mu stejným způsobem. Ať je On tvým vzorem.

224 Když říkali: „Jsi-li Synem Božím, učiň, aby se tyto kameny staly chlebem,” On to mohl učinit a ukázat, že byl Bohem. Ale On měl tuto zdrženlivost. Když Mu řekli, že je „Belzebub,” On řekl: „Odpouštím vám to.” Souhlasí to? Vytrhli Mu plnou hrst vousů z brady a plivali do Jeho tváře a říkali: „Sestup z kříže!”

225 On řekl: „Otče, odpusť jim. Oni nevědí, co činí.”

226 Kdy, On měl ten dar, On věděl všechno, neboť v Něm přebývala plnost božství tělesně. Viděli Jej konat zázraky a říkat lidem jejich neduhy a tak dále. Vzali cáry hadru a ovinuli Mu kolem hlavy, takto, přes oči a udeřili Jej holí po hlavě a říkali: „Prorokuj, řekni kdo Tě udeřil. Uvěřimi Ti.” Vidíte? On projevil zdrženlivost.

227 Tak tedy, jestliže máš něco na tento způsob, přidej to ke své víře. Jestliže však ještě vybuchuješ vztekem a jsi drzý a hádáš se a vzrušuješ a děláš scény, ne, ne, nemáš žádnou... Toto nemůžeš přidat, neboť to nemůže být přidáno. Vidíš? To se nepřivulkanizuje. Přece víš, že nemůžeš vzít kousek pryže a přivulkanizovat to na kus železa. To prostě nebude fungovat. Nikoli, to nebude pružné jako pryž. Vidíte? A když tvoje víra a tvoje zdrženlivost jsou toho stejného druhu jako zdrženlivost Ducha Svatého, kterou měl On, potom se to přivulkanizuje k Němu. Jsi k tomu přidán.

Když tvoje ctnost je jako Jeho ctnost, potom to k tomu bude přidáno.

228 Když tvoje umění je jako Jeho umění, „Přicházím činit vůli Tvou, ó Bože.“ Vidíte? Pomocí Otcova Slova On porazil každého ďábla. Nebe a země pominou, ale Slovo nikoli. Vidíš? Když máte tento druh umění, potom se zvuulkanizuje s vaší vírou.

229 Když máte správnou zdrženlivost, jakou měl On, ta se přivulkanizuje. Jestliže toto nevlastníš, pouze lidskou, polovičatou víru nebo zdrženlivost: „Ó, měl bych jej umlčet, ale—ale raději to neudělám, neboť by o tom mohli napsat do novin.“ To není ten druh zdrženlivosti, o které On mluví. Nepokoušej se to přidat. To nebude fungovat. Ale můžeš-li v upřímnosti svého srdce prominout každému, zachovat klid, budiž, vidíte, to se přivulkanizuje. Toto můžeš přidat ke své víře. Jú!

230 Není divu, že je církev v takové nouzi. Není to tak? Není divu. Když říkám: „Pokání čiňte a dejte se pokřtít, jak praví Bible, ve Jménu Ježíše Krista.“ A striktní trojiční tomu nevěří, namítá: „Ten starý antikrist. Je stoupencem Jména Ježíš. Dej pozor, hochu, nevím, jestli tvoje zdrženlivost je nyní v pořádku. Vidíš? Proč nepřijdeš a neřekneš: „Pouvažujme o tom spolu, bratře Branhamo. Přál bych si, abys to objasnil“? Vidíš? Potom pojď a naslouchej tomu. Položím to rovnou před tebe a až odejdeš; za—za chvíli se k tomu dostaneme, v „pobožnosti,“ vidíte? Ale když—když se neovládáš, skáčeš do každé věty, ne, to není—to není ono. Vidíte? Nevlastníš biblickou zdrženlivost, pokud toto děláš; jak odpovědět. Potom, až toto vše vlastníš, můžeš to přidat ke své víře.

231 Pak, potom, začtvrté, chceš přidat ke své víře trpělivost. Jestliže máš víru, „ona působí trpělivost,“ to říká Bible. Vidíš? Tak, *toto* je trpělivost. Nu, to je ta další věc, která staví tuto postavu. Přece víte, že Bůh používá opravdový materiál pro Svou Budovu.

232 Vidíte v jaké jsme nouzi, bratře, sestro? Vidíte? Vidíte v čem jsme? Ano, pane. Vidíš? Máme slávu, máme vykřikování a věci, neboť máme víru. Ale pokud se jedná o tyto věci *zde*, Bůh nás nemůže vestavět do této postavy. Vidíte? Nemůže. Nemůže nás dostat do této pozice. I kdybychom měli vše ostatní. Klesáme, když toto nemáme. Vidíte? On nemůže vybudovat Svou Církev.

233 Trpělivost s čím? Jaký druh trpělivosti? Zprvé, je to trpělivost s Bohem. Pokud vlastníš opravdovou ryzí víru, budeš mít ryzí trpělivost, neboť víra působí trpělivost. Když Bůh něco řekne, pak tomu věříš. A to stačí. Potom máš trpělivost.

234 Řekneš: „Nu, prosil jsem Jej minulé noci, aby mne uzdravil, a dnes ráno jsem stejně tak nemocný.“ Ó, ale! Jaká je to trpělivost?

235 Bůh řekl Abrahamovi a o dvacet pět let později, zde nebyla ještě žádná známka. On tomu stále věřil. Měl s Bohem trpělivost. Hmhm.

236 Stavěl Jej vždy před sebe. Ať On je tou další věcí, kterou je třeba zkrřížit. A Jej nelze zkrřížit a proto Jej měl neustále před sebou. „Řekl to On, nyní se to stane.” Vidíš? Spatřuj Jej před sebou. To souhlasí.

237 Noé měl trpělivost. Jo. Noé měl opravdu zbožnou trpělivost. Bůh řekl: „Zničím tento svět deštěm,” a Noé přece kázal sto dvacet let. Spousta trpělivosti. Z Nebe nepadala ani rosa. Nebylo nic. Stejný prach jako po celých sto dvacet let, ale on byl trpělivý.

Bůh zkouší tvou trpělivost. To souhlasí. Bůh je zkouší.

238 Potom, On řekl Noémovi, nyní řekl: „Noé, chci, abys šel a vstoupil do korábu. Přimějí k tomu rovněž zvířata, chci, abys tam vstoupil tím schodištěm. Abys mohl pozorovat z vrchního okna. Nu, chci, abys tam vešel. Chci, abys řekl těmto lidem: ‚Zítřka se stane to, co jsem kázal po těch sto dvacet let.’ V pořádku, jdi tam a řekni jim to.”

239 Jaké bylo první znamení? Noé vešel do korábu. Nepršelo. Noé byl připraven, vzal si nepromokavý plášť a vše ostatní, aby mohl každou chvíli kouknout ven. Byl připraven. Ale následujícího dne . . .

240 Věřím, že snad řekl svým příbuzným a svým snachám a těm ostatním, řekl: „Ó! Zítřka uvidíte něco, co jste ještě neviděli. Neboť celá nebesa zčernají. A budou hromy a blesky. Veliký Boží meč bude křížit nebesa. On potupí tuto bandu hříšníků, kteří nás odmítali po těch sto dvacet let. Jen pozorujte a uvidíte.” Vidíte?

241 Někteří z těch polovičatých věřících se vždy potulují kolem, ale nikdy nevejdou dovnitř, víte. Vy—vy máte takové doposud, znáte to. Oni—oni tedy přistoupili a řekli: „Dobrá, ten stařec mohl být v pořádku, pojďme tam tedy a počkáme několik dní, nebo několik hodin za rána, a uvidíme.”

242 Následujícího dne místo černých mračen vychází slunce jako obvykle. Noé se dívá ven. Říká: „Hele, žádná mračna tu nejsou!”

243 Ten chlapík přišel a říká: „Ó, věděl jsem, že jsi jeden z nich. Vidím, jak nyní váháš!”

244 „Nu, promiňte mi, pane. Ha, ha. Možná já—já—já jen, víte, zkrátka jste možná byl příliš vzrušen, víte. Poněkud, vidíte. Ha, ha, ha.”

245 Ale Noé měl trpělivost. Řekl: „Jestliže to nepřišlo dnes, přijde to zítřka.” Proč? Bůh to řekl.

„Kdy ti to On řekl, Noé?”

246 „Před sto dvaceti lety. Došel jsem tak daleko a proto zde nyní očekávám.” Vidíte? Za chvíli . . .

247 Shledáváme, že Bůh rovněž došel tak daleko v očekávání na Církev, ale To nadejde. Jen se nebojte. On To zaslíbil.

248 Čekali celou tu dobu na vzkříšení. Ono nastane. Jen se nebojte. Bůh to zaslíbil. Jen trpělivě čekejte. A když usnete, to

nezpůsobí. . . Jen si na chvíli zdřímnete, dříve než se to stane, ale v té době se probudíte. On to zaslíbil, vidíte. Čemu říkáme spánek smrti, víte. Čemu říkáme smrt, je to zdřímnutí, spaní v Kristu. Není zde taková věc, jako umírání v Kristu. Život a smrt neexistují společně. Vidíte? Jen si zdřímáme, zdřímnutí, ze kterého nás nemohou zavolat přátelé. Jedině On nás může zavolat. „On zavolá a já odpovím,” řekl Job. Job už spí čtyři tisíce let. Jen se nebojte. On—on se probudí. Jen se nebojte. On stále očekává.

²⁴⁹ Noé očekával. Minul čtvrtý den. Žádný déšť. V pořádku. Stane se to.

²⁵⁰ Mohu slyšet paní Noémovou, jak přichází a říká: „Tati, jsi si tím ji- . . .?”

„Nemluv tak.”

²⁵¹ On měl trpělivost, neboť měl víru. Ano, pane. On měl ctnost. On měl umění, že Bůh měl pravdu. On měl zdrženlivost. On se nerozčiloval a neříkal: „Dobrá, nevím, jak to dopadne. Přišel jsem zde o všechnu svou popularitu.” Ne, ne. „Lidé už o mne nemají zájem. Půjdu a začnu všechno znovu.” Ne, ne. On měl trpělivost. Bůh zaslíbil. Bůh to vykoná. Bůh to vykoná, neboť to Bůh řekl.

²⁵² A vidím, jak přichází jeho syn a říká: „Tati, víš co . . .” Bije se rukou po dlouhých šedivých vlasech, víte. A měl stovky let, když tam seděl. Řekl: „Vím, že jsi starý patriarcha. Miluji tě, tati. Ale nemohlo se stát, že jsi se trošku spletl?”

„Ó, ne. Ne.”

„Proč?”

„Bůh to řekl!”

²⁵³ „Dobře, tati, sedíme zde už šest dnů. Sedíme zde v tom obrovském, starém, suchém korábu. A je celý vydehtován uvnitř i zevnitř. A po celá ta léta jsme jej stavěli. A ty jsi stál a kázal, až jsi zešedivěl a ztratil vlasy a nyní jsi zde a pokoušíš se říkat *to a to*. A lidé se ti posmívají a házejí po zdi shnilými rajčaty a podobně. Pohleď na to, co činiš. Nu, přece víš . . .”

„Buď trpělivý, synu.”

„Jsi si jist?”

„Bude pršet!”

Jeho snacha mu řekla: „Otče, víš . . .”

„Bude pršet!”

²⁵⁴ „Vždyť jsme čekali po celá léta. Připravovali jsme se. A tys nám před týdnem řekl, že bude pršet. A nyní jsme zde a dveře jsou zavřené a my zde uvnitř přešlapujeme na místě a venku pálí slunce jako předtím.

„Ale bude pršet!”

„Odkud to víš?”

„Bůh to řekl!”

²⁵⁵ Když se dostaneš do takového postavení, potom to přidej. Ale dokud nejsi v takovém postavení, ne—nepokoušej se to přidat. To nebude fungovat. To nebude fungovat ve věci uzdravení. To nebude fungovat za žádných okolností. Vidíte? To se musí stmelit s tím stejným materiálem, se kterým to je z vulkanizováno. To souhlasí. Musíte to přidat. Trpělivost s Božím zaslíbením. Ano, pane. Noé tomu věřil. A měl s Bohem trpělivost sto dvacet let.

²⁵⁶ Mojžíš, on měl trpělivost s Bohem. Ano, pane. „Mojžíši, slyšel jsem nářek Svého lidu. Viděl jsem jejich utrpení. Nyní sestupuji dolů s úmyslem je osvobodit. Chystám se tě tam poslat.”

²⁵⁷ A pozorujte ten malý kontrast mezi ním a Bohem, a Bůh mu ukázal Svou slávu. On řekl: „Jdu.” Jakmile jednou shlédl Boží slávu, vidíte, on měl víru.

Řekl: „Co držíš ve své ruce, Mojžíši?”

On řekl: „Hůl.”

On řekl: „Hod' ji na zem.”

Proměnila se v hada. Vykřikl: „Ó, ale!” Polekal se. . .

²⁵⁸ Řekl: „Uchop ho, Mojžíši. Jestliže jsem ji schopen proměnit v hada, mohu ji proměnit i do původního stavu.”

²⁵⁹ Ó! [Bratr Branham třikrát tleská rukama—vyd.] Amen! Jestliže mi Bůh může dát přirozený život, může mi On rovněž dát ten nadpřirozený Život! Jestliže mi Bůh může dát první narození, pak mi On může dát rovněž druhé Narození! Amen! Jestliže Bůh může *toto* uzdravit Božským uzdravením, On to může vzkřísit znovu do Své slávy, v těch posledních dnech. To souhlasí.

²⁶⁰ „Mohu hodit tuto hůl na zem a promění se v hada. Mohu jej znovu proměnit v hůl. Uchopit jej za ocas.”

²⁶¹ Mojžíš vztáhl ruku a uchopil ho. Zde to bylo, hůl. Potom začal přidávat umění. Vidíte?

„Co se ti stalo s rukou, Mojžíši?”

„Nic.”

„Vlož ji do záňadří.”

²⁶² „Dobře. A co s tím. . .” Bílá malomocenstvím. „Ó, Pane, pohleď, co se stalo s mou rukou!”

„Vlož ji opět do záňadří, Mojžíši.”

²⁶³ Vložil ji *tam* znovu a změnila se, že byla jako. . . On tedy začal přidávat *takto*, vidíš. Ano, pane.

²⁶⁴ On se tam odebral. A první protiventví. . . On tam přišel. Přišel tam a řekl: „Pán Bůh řekl: ‚Dovol mému lidu odejít.’ Faraone, chci ti říci toto. Přišel jsem jako Boží pověřenec. Musíš mne uposlechnout.”

265 Faraon řekl: „Uposlechnout? Víš vůbec, kdo jsem? Jsem faraon. Poslouchat tebe, otroka?“

266 Řekl: „Buď mne poslechněš, nebo zahyneš. Buď jedno nebo druhé.“ Proč? Věděl o čem mluvil. Měl pověření. On tam byl. On mluvil s Bohem. Měl víru. Věděl na čem stojí.

„Ty chceš, abych já poslouchal tebe? Táhni pryč!“

„Ukážu ti.“

„Ukaž mi znamení.“

Hodil na zem hůl; proměnila se v hada.

267 „Jakže,” řekl, „to je laciný magický trik! Pojd'te sem na chvíli. Pojd'te Jannesi a Jambresi, hod'te vaše hole na zem.” Hodili je na zem a ony se proměnily v hady.

268 Řekl: „Nu, takovou lacinou věc jste mi sem přinesli, Egyptanovi, faraonovi Egypta. A přišli jste sem se svými lacinými magickými kousky, s některými svými podvody,” víte, čtením myšlenek. Víte, co tím míním říci. Doufám, že to čtete. „Mentální telepatie, nebo něco takového, vidíte, ano. Přišli jste sem s něčím takovým.” Řekl: „Nu, můžeme učinit to stejné co vy.”

269 Čím byl Mojžíš? On neřekl: „Ó, pane faraone, promiňte, pane. Budu opravdu vašim otrokem.” Ne, pane.

270 On klidně stál dál. Amen. Stůj rovnou tam. Bůh to řekl, v jeho srdci nebylo pochybností. „Buď klidný. Něco ti ukážu.” Jestliže jste učinili vše, co vám On řekl, a máte dojem, že to zklamalo; buďte klidní, buďte trpěliví.

271 Mojžíš řekl: „Víš, jakmile jsem byl postaven na tento základ, byla tam na ten základ položena trpělivost, a proto budu čekat a uvidím, co Bůh učiní.”

272 Ti staří hadi se tam plížili, rvali se mezi sebou a syčeli na sebe. A tu najednou Mojžíšův had: „Lup, lup, lup,” a spolkl všechny ostatní. On měl trpělivost.

Ti, jenž očekávají na Pána, nabývají nové síly,
vznášejí se peřím jako orlice.

Souhlasí to? [Shromáždění odpovídá: „Amen.”—vyd.] Vidíte? Ano.

Běží, avšak neumdlévají, chodí a neustávají.

Vidíte, pouze očekávejte na Pána. Mějte trpělivost. Vidíte? Ano, pane.

273 Potom měl být Izrael vyveden. Přišlo veliké protivenství a Mojžíš očekával.

274 Potom přišli na poušť. Bylo to jen asi tři nebo čtyři dny cesty. Je to asi čtyřicet mil, z místa kde přešli na druhou stranu, naproti místu, kde znovu přešli na druhou stranu. Ale Mojžíš na poušti

čekal čtyřicet let. Trpělivost. [Bratr Branham se směje—vyd.] Amen. To souhlasí. On čekal čtyřicet let. Ó! Ano, pane.

275 A my máme mít rovněž trpělivost jeden s druhým. Vidíte? Jednou. . . Někdy jsme—jsme s druhými tak moc netrpěliví. Uvažujeme o tom, že máme být, jak byl Mojžíš. Mojžíš měl s lidem trpělivost. Hleďte, to zapříčinilo, že nemohli projít na druhou stranu. Vidíte? Jestliže se o něco pokoušíte. . .

276 Jako jsem se já pokoušel přijít s tím Poselstvím sem do modlitebny, abych si byl jist tím, že každý člen této modlitebny se stane *Timto*. Není to snadné. Pokoušel jsem se o trpělivost; nyní je tomu třiatřicet let. Vidíte? Mějte trpělivost. Ženy si nadále stříhají vlasy, stejně jak předtím. Ale jen mějte trpělivost. Vidíte? Mějte trpělivost. Čekejte. Musíme. Jestliže ji nemáte, nepokoušejte se toto stavět *sem*. Mějte trpělivost.

277 Dokonce i tehdy, když jednou tato vzpurná banda lidí byla tak netrpělivá, že způsobila, že se Mojžíš dopustil určité špatnosti. Ale i tehdy, když došlo k rozhodující zkoušce, Bohu se už z jejich skutků udělalo špatně. Řekl: „Odděl se, Mojžíši. Usmrtím celou tuto bandu a začnu znovu.”

278 On se postavil do cesty a řekl: „Bože, nedělej to.” Proč? Trpělivost s lidem, který se proti němu vzbouřil.

279 Jsem zvědav, jestli bychom to byli s to učinit? Pakli ne, nepokoušejte se na *tom* budovat, neboť se to—se to nemění, víte. Z toho důvodu je k *tomu* ta první věc přivulkanizována, a proto i každá další musí být přivulkanizována. Pokud ne, nedospějete do této postavy, kterou je místo přebývání živého Boha, jestliže nemáte trpělivost, trpělivost, jeden s druhým. V pořádku.

280 Hebrejské děti měly trpělivost. Jistěže měly. Bůh jim zaslíbil, řekl jim: „Neklanějte se modlám.” Ale ony měly trpělivost. Řekly: „Náš Bůh je schopen. Přesto se nebudeme klanět tvé modle.” Trpělivost, vědět, že jej Bůh vzkřísí v ten nejposlednější den.

281 Pak vlastně tento život není tak důležitý. Vidíte? Bůh jej vzkřísí v těch posledních dnech. Ale co se týče klanění se tvé modle, neučiníme to. Nu, dáme císaři, co je císařovo, no, pokud se jedná o císařské zasahování do Božích věcí, Bůh je na prvním místě.

282 „Bůh řekl: ‚Neklanějte se této modle,‘ a proto to neděláme. Náš Bůh je s to nás zachránit. Ale i když to neučiní, tvé modle se klanět nebudu.”

On řekl: „V pořádku, tamhle je pec.”

283 „Dobře,” řekl, „ó, doufám, že v noci bude pršet a všechno to přijde v niveč.” Ale nestalo se tak. Nadále byl trpělivý.

284 Následujícího rána byli přivedeni před porotu, zasedal tam Nabuchodonozor. Řekl: „V pořádku, chlapi, jste ochotni mne pozdravit jako svého krále?”

„Samozřejmě. Na věky buď živ, ó králi.“

„Pokloňte se tedy před mou modlou.“

„Ó, nikoli.“

²⁸⁵ „Dobrá, budete tedy upáleni. Jste rozumní lidé. Jste chytrí. Byli jste nám značně nápomocni. Byli jste požehnáním pro naše království. Můžete pochopit, že si to nepřejí? Ale že jsem učinil prohlášení a že se to musí stát? Nechtěl bych vás tam uvrhnout. Ó, mužové, co se s vámi děje?“

²⁸⁶ „Vím, že to zní pěkně. Ale náš Bůh je s to nás zachránit. Ale přesto . . .“ Mějte trpělivost.

²⁸⁷ A tak začali kráčet po rampě. Pohlíželi na sebe. „To je v pořádku. V pořádku.“ Měli trpělivost. Udělali krok, Bůh tam nebyl. Dva kroky, On tam nebyl. Tři kroky, čtyři kroky, pět kroků, a dál, stále tam On nebyl. A tak vešli do ohnivé pece. Měli trpělivost. Ale tam On byl. Vidíte? Takový oheň, který je mohl sežehnout, sežehnul pouta na jejich rukách a nohách. A když dopadli na dno této jámy, On tam byl. Vidíte? Byli trpěliví.

²⁸⁸ Stejně tak Daniel. Daniel byl trpělivý. Jistě. On se nehodlal vzdát. Ne, pane. Co učinil? Otevřel okna a přesto se modlil. Byl to Boží požadavek. Byl trpělivý. Očekával na Boha u vědomí, že Bůh byl s to dodržet Svě Slovo. Byl tedy uvržen do jámy lvové, řekli: „Necht' tě lvi sežerou.“

²⁸⁹ On odvětil: „To je v pořádku.“ Měl trpělivost. Proč? „Ano, očekával jsem po všechen čas na Boha. Jestliže budu muset čekat ještě několik tisíc let, povstanu v posledních dnech. A tak jsem trpělivý, očekávám.“

²⁹⁰ Pavel měl trpělivost. Jistě. Pohleďte na to, co Pavel musel vykonat. Mluvíme o trpělivosti!

²⁹¹ A co letniční lidé? Dokud mají toto pověření: „Čekejte, dokud,“ vidíte, „čekejte, dokud nebudete oděni mocí.“ Jak dlouho? Neptali se, jak dlouho to potrvá? Oni už měli odpověď. „Čekejte, dokud.“

²⁹² Šli tam a řekli: „V pořádku, chlapci, snad během patnácti minut Duch Svatý bude na nás a budeme sloužit.“ Minulo patnáct minut, nikdo. Minul jeden den, nic; dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm.

²⁹³ Někdo z nich mohl říci: „No, nemyslíte si, že to už máme?“

„Ne, ne, ne, ne.“ O to se jedná. V pořádku.

²⁹⁴ „Raději to nechme, chlapci.“ Ďábel řekl: „Víš ty—ty—ty o tom, že už máš to, zač jsi žádal? Jdi a začni svou službu.“

²⁹⁵ „Ne, ne, ne. Ještě jsme to neobdrželi. Neboť On řekl: ‚Přijde, stane se to, co se má stát v posledních dnech: Neznámou řečí a cizím jazykem mluvíti budu k tomuto lidu a to bude Odpočínutí, o kterém jsem mluvil,‘ vidíte, Izaiáš 28,19.“ Řekl: „To je—to je, obdržíš to když . . . Budeš vědět, až to přijde. Budeme vědět, až

to přijde. Budeme to vědět, je to ‚Zaslíbení Otcovo.‘” Očekávali devět dnů. A potom, až přišel desátý: „Byli jsme tam.” Byli trpěliví v očekávání.

²⁹⁶ Nu, jestliže máte tento druh trpělivosti, poté, co vám Bůh dal zaslíbení, a můžete to vidět v Bibli: „Je to moje,” potom očekávej. Potom, až budeš mít tento druh trpělivosti, přidej to ke své víře. A vidíš, jak vysoko se dostáváš? Nyní se dostáváš *sem*. V pořádku. Ručičky na hodinách rovněž pospíchají, že ano? V pořádku. V pořádku. Přidejte to ke své víře.

²⁹⁷ Vždy Jej stavějte před sebe, pamatujte, byl to On, jenž zaslíbil. Já jsem nedal zaslíbení. Pastor nedal zaslíbení, náš bratr Neville. Nebyl to žádný další kazatel, který zaslíbil. Nebyl to žádný kněz nebo papež. Nebyl to žádný pozemský člověk. Byl to Bůh, který zaslíbil a Bůh je schopen dodržet to, co zaslíbil. V pořádku. Pokud máš tento druh víry a víš, že to Bůh zaslíbil! Říkáš: „Bratře Branhame, jsem nemocen. Je mi velice zapotřebí uzdravení.” Přijmi je. Je ti dáno, ano, pane, jestliže věříš. „Nu,” říkáš, „věřím.” Potom na to zapomeň. To je vše. Všechno je pryč. Vidíte?

²⁹⁸ Měj trpělivost, jestliže máš trpělivost. Pokud ne, potom přiveď zkázu zde na tuto Budovu, vidíš. To zlikviduje všechny tyto věci, tato jediná věc. Musíš ji mít. Nepřidej to k tomu, jinak se tvoje budova zřítí, nemáš-li trpělivost, nemáš-li ctnost, kterou bys přidal ke své víře, o které tvrdíš, že ji máš. A jestliže nemáš žádnou víru a pokoušíš se k tomu přidat ctnost, potom si pokazíš víru od vrchu až dolů. Vidíš? A když řekneš: „Dobrá, počkejte chvíli. Snad to všechno je jen pouhý omyl. Snad Bůh není Bohem. Snad není Boha.” Hleď, rozlomíš tuto věc ve dvě. Vidíte?

²⁹⁹ Ale jestliže máš ryzí víru, přidej k ní ryzí ctnost, potom ryzí umění, potom ryzí zdrženlivost, potom ryzí trpělivost. Vidíte? Posouváš se po čáře směrem nahoru. V pořádku.

³⁰⁰ Zapáté, přidej pobožnost. Ó, ale! Přidat pobožnost. Co znamená pobožnost? Hledal jsem to ve čtyřech nebo pěti slovnících a nemohl jsem zjistit, co to znamená. Nakonec, když jsem byl u bratra Jeffriese, našli jsme to ve—ve slovníku. *Pobožnost* znamená „být jako Bůh.” Ó, ale! Potom když máš víru, ctnost, umění, zdrženlivost, trpělivost, potom buď jako je Bůh. Jú!

³⁰¹ Říkáš: „To nemohu učinit, bratře Branhame.” Ó, ano, můžeš.

³⁰² Dovolte mi krátce přečíst několik výroků Písma. Matouš 5,48. Vezmeme v úvahu ten jeden a pozastavíme se nad ním, Matouš 5,48, a uvidíme, jestli máme být jako Bůh. Víte, že Bible říká: „Jste bohové.” Řekl to Ježíš. Proč? Všechny cnosti, všechny věci, které jsou v Bohu, jsou i v tobě. Matouš 5,48 „Budte. . .” Ježíš to říká v blahoslavenstvích.

Budte tedy d-o-k-o-n-a-l-í, (Co to je?) dokonalí jako váš Otec. . . v nebi dokonalý jest.

303 Musíte se nalézat vysoko *zde*, předtím, než budeme požádáni, abychom to učinili. Nejprve musí být přidány všechny tyto věci. Potom dospějeme sem, a nyní On na nás požaduje, abychom byli dokonalí, zbožnost, synové a dcery Boží. To souhlasí. Kolik věcí bych mohl ještě říci tímto způsobem!

304 Vraťme se k Efezským 4 a podívejme se sem, co stojí v Knize Efezským, je tam rovněž řeč o této věci, o tom, co jsme povinni—povinni činit. Efezským 4. kapitola, počínaje 12. veršem. Efezským 4, počínaje 12. veršem. V pořádku. Začneme už 11. veršem.

A ont' dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky; . . .

305 Pamatujete, minulý večer? Nepokoušejte se zaujmout úřad jiného člověka. Vidíte?

. . . jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře . . . a učitele;

306 „Pro zdokonalení Boha?“ Je to tak psáno? [Shromáždění říká: „Ne.”—vyd.] Zdokonalení koho? [„Svatých.”] Kdo jsou svatí? Ti, jenž jsou posvěceni. Amen. To jsou ti, kteří začali *odsud*.

. . . pro spořádání svatých, k dílu služebnosti, (služba Ježíše Krista) pro vzdělání těla Kristova (pro vzdělání, budování, vzdělání): až . . .

Až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a . . . známosti Syna Božího, v muže dokonalého k jistotě, (ó, ale), v míru postavy plného věku Kristova.

307 „Dokonalý,” k tomu je zapotřebí pobožnost. Musíte přidat k vaší víře pobožnost. Pohleďte, začali jste *zde* dole se ctností. Potom jste dospěli k umění. Potom jste došli k zdrženlivosti. Potom k trpělivosti. Nyní jste u pobožnosti. Pobožnost! Ó, ale! Náš čas běží rychle. Hleďte. Ale víte, co znamená pobožnost. Zpíváme píseň:

Být jako Ježíš, být jako Ježíš,
na zemi toužím být jako je On;
po celé cestě z země do Slávy,
jen o to prosím, být jako On.

308 To je pobožnost. Když On byl udeřen v jedno líce, nasadil i druhé. Když mu zlořečili, neodpovídal. Neodsekl jim. Vidíte? Pobožný, vždy očekával na jednu věc: „Vždy činím to, co je Otcí libé.” Vidíte? Ano, pane. Vždy. To je pobožnost. Vidíte?

309 Potom, když jste přišli *odsud sem a sem a sem a sem a sem a sem*, nyní vcházíte do plné postavy, nyní, syna Božího. Ale musíte mít *toto*, plus všechny *tyto* věci, a nejste s to ani začít, dokud *to* nebudete mít.

310 Nyní si vzpomeňte na toho kosa s pavím peřím. Nezapomeňte na to. Vidíte? Nepokoušejte se přidat, dokud nejste skutečně znovuzrozeni. Neboť to nebude fungovat, a vy—vy nemůžete

způsobit, aby to fungovalo. To dojde k *tomu* zde, nebo k *tomu* a někde se to zřítí.

³¹¹ Ale jestliže se dostanete *sem*, k ryze znovuzrozené holubici, potom už nic nepřidáváte. To je vám přidáno, hleďte, přichází jedno na druhé, v pořádku, nyní spějeme k dokonalosti. V pořádku.

³¹² Pak, zašesté, přidejme, jak zde praví Bible, přidejme bratrstva milování. . . bratrskou vlídnost. Nu, to je dobrá věc. Právě zde, ta šestá, sedmá. V pořádku. Přidejme bratrstva milování. V pořádku. Když se dostaneme k tomu, bratrstva milování, potom se postavíš na jeho místo v této věci. Nu, říkáte. . .

³¹³ „Můj bratr zhřešil proti mně,” řekl Petr. „Mám mu odpustit,” řekl, „sedmkrát za den?”

On řekl: „Sedmdesát krát sedm.” Vidíte?

³¹⁴ Bratrstva milování. Nu, vidíte, jestliže bratr není v dobré náladě, neboť vůči němu netrpělivý. Vidíte? Ne. Vidíte? Buď vůči němu upřímný. Každopádně.

³¹⁵ Kdosi nedávno řekl: „Jak můžeš těmto věcem věřit tak, jak věříš, a ještě jít do sborů Božích a jednotářů a na všechna ostatní místa?” Polož tam bratrstva milování. Vidíte? Vidíte? V důvěře, že jednou, vidíte; trpělivost vůči němu, zdrženlivost, vytrvalost vůči němu; umění porozumět tomu, čemu věří, a pamatuj, že to je v jeho srdci, skutečně tak; ctnost v sobě, že tomu dovolíš dobrácky projít, uchováš vůči němu tichost; ve víře, že Bůh jej jednou uvede dovnitř. Vidíte?

³¹⁶ Bratrská vlídnost, sedmá věc. Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm. [Bratr Branham ťuká sedmkrát na tabuli—vyd.] Vidíte, sedm věcí. Potom, nyní se k tomu blížíš.

³¹⁷ Jako další věc přidej lásku, lásku. To je závěrečný kámen. Jednoho dne v církvi. . .

³¹⁸ A teď, prosím, ať je to na pásku znát, a všude jinde, nevyučuji to je nauku, to, co se nyní chystám říci. Ale chci vám jen s pomocí Boží ukázat, která je to vlastně první Bible, kterou Bůh napsal, je to zvěrokruh na nebi. Začíná v panně. Končí v souhvězdí Lva, lvu. A když se dostanu do Šesté a Sedmé Pečetě, uvidíte, že když byly otevřeny ty další Pečetě, znamením zvěrokruhu na tomto místě byl rak a ryby. To je ten věk raka, ve kterém nyní žijeme, zjeven. A další věc, kterou Pečeť zlomila, ona zjevila souhvězdí Lva, lva, druhý příchod Kristův. Poprvé přichází k panně; podruhé On přichází, souhvězdí Lva, lev. To přinesu v těchto. . .

³¹⁹ Nu, nevím, jestli budeme mít dnes ráno čas. Blížíme se k tomu nejlepšímu, co vám mohu ukázat, že tyto stupně jsou v pyramidách přesně tak, v této druhé Bibli psané Bohem. Psal je Enoch a umístil je v pyramidě.

320 A zatřetí, Bůh je vždy dokonalý ve třech, potom se stal Svým vlastním Slovem.

321 Zde, pamatujte nyní, v pyramidě . . . Tuším, že mnozí z vás vojáky a ostatních bylo v Egyptě. Pyramidy na sobě nemají vrcholek. Nikdy neměly. Ten—ten Kámen ze Scene a všechno možné mají, ale přesto . . .

322 Jestliže máte v kapse dolarovou bankovku, pohleďte na dolarovou bankovku a shledáte, že na rubu na pravé straně je orel a americká vlajka. A je tam řečeno, pečeť „Spojených států.“ Na druhé straně je pyramida s velikým závěrečným kamenem a lidským okem. Na této straně je řečeno: „Velká pečeť.“ Nu, jestliže toto je velký národ, proč by tato velká pečeť neměla být jeho vlastní národní pečetí? Bůh je přiměl toto dosvědčit, bez ohledu na to, kam jdou.

323 Jednou jsem hovořil s lékařem a on si mne pěkně podal kvůli Božskému uzdravení. Stáli jsme na ulici. On řekl: „Pane Branhamo, vy jenom matete lidi.“ Řekl: „Není žádné uzdravení, pouze skrze lékařskou vědu.“

324 Náhodou jsem se ohlédl dozadu a uviděl znamení na autě, byl to had na kůlu. Řekl jsem: „Raději tedy odstraňte toto znamení ze svého vozu, neboť vaše vlastní znamení dosvědčuje, že Bůh je lékařem.“

325 Opravdový lékař tomu věří. Tito jsou jen šarlatáni. Ano, přátelé. Had na kůlu! Mojžíš vyzdvihl hada na kůlu. On řekl: „Já jsem Hospodin, který uzdravuje všechny nemoci tvé.“ A oni hleděli na hada, za účelem Božského uzdravení. A nyní proti tomu mluví; a přece jejich vlastní znamení svědčí proti nim. Jé!

326 Zde, náš národ, dosvědčuje tyto věci a zároveň se jim posmívá, a přece jejich vlastní peníze, jejich bankovky svědčí, že pečetí celého vesmíru je Bůh. Vidíte toto oko, jak stojí zde nahoře, nad tím, na dolarové bankovce? To je velká pečeť.

327 Nebyla nikdy vložena na vrcholek pyramidy. Nemohou pochopit proč. Závěrečný Kámen byl zavržen, Hlava, Kristus. Ale On jednou přijde.

328 Tak tedy, v budově, ctnost . . . Budova monumentálního díla, budova této sochy, vidíte, jak začíná základním kamenem; vírou, ctností, uměním, zdrženlivostí, trpělivostí, pobožností, bratrskou vlídností. K čemu to je? Nyní očekávají na Hlavní kámen, kterým je láska, neboť Bůh je láska. A skrze to, a On je silou každé jedné z těchto věcí. To je pravda. Ano, pane.

329 Právě *tu*, rovnou *zde*, vidíte, uprostřed toho všeho, zde přicházejí tyto malé vlny. Co to je? Duch Svatý sestupující dolů, skrze Krista, vidíte? Duch Svatý! Duch Svatý je nad *tím* vším a svařuje to dohromady, buduje (co?) dokonalou Církev pro vrcholový Kámen, který To uzavře.

330 A co to ještě působí? Je to projeveno skrze Sedm Církevních věků a sedm poslů Církve.

331 Začalo to *zde*. Kde byla poprvé Církev ustanovena? Kde byla letniční Církev prvně ustanovena? Skrze svatého Pavla v Efezu, hvězdu Efezského Církevního věku, Efez.

332 Druhým Církevním věkem byla Smyrna. „Ctnost.“ Ireneus, ten veliký muž, který se přidržel Pavlova Evangelia.

333 Dalším Církevním věkem byl Pergam, byl to Martin. Martin byl tím velkým mužem, který vytrval. Pavel, Ireneus, Martin.

334 Potom v Tyatíře přišel Kolumba. Vzpomínáte si? Zde to máte nakresleno, právě *zde*. Kolumba. Po Kolumbovi . . . Temný věk přichází *zde*.

335 Přišly Sardy, což znamená *smrt*. Luther. Halelujah! [Bratr Branham tleská pětkrát rukama—vyd.] Co potom? Co přišlo potom, po Sardech, po Lutherovi?

336 Potom přišla Filadelfie. „Pobožnost.“ Wesley, svatost! „Spravedlivý z víry živ bude,” řekl Luther. Posvěcení skrze Wesleye.

337 Potom, skrze Laodiceu přišla bratrská vlídnost. A my věříme tomu velkému Poselství druhého příchodu Eliáše, v posledních dnech, které zachvátí celou zem.

338 Zde to máme, Sedm věků Církve, sedm stupňů. Bůh si staví Svou Církev, stejně jako osobu v jednotlivce v samého Sebe. Sláva, síla Boží, sestupuje dolů skrze *toto*, svaňuje to dohromady. Proto letniční lidé, kteří opustili luterány, opustili wesleyovce a ty další, neví o čem se oni baví. Vidíte, oni žili v *této* části chrámu. Proto se někteří lidé mohou dostat až tak vysoko, a potom odpadnout. Ale je *zde* ryzí část, která nadále pokračuje v budování *této* stavby. „Já navrátím,” praví Pán.

339 Vzpomínáte si na *Strom nevěsty*? Vzpomínáte si na kázání na téma *Stromu nevěsty*? Oni to sežrali, ale On to odřezal. Vyrostly na tom denominační větve; On je odřezal. Oni vzbudili jinou církev, denominační větve; On je odřezal. Ale srdce toho stromu rostlo dále. „A v čase večera bude Světlo.” Vidíte? To je, když přijde Kristus, Duch Svatý. Přichází Ježíš a Sám zaujímá místo na vrcholku jako Hlava Církve a potom On vzbudí z mrtvých tuto Církev, která je Jeho Vlastním Tělem. *Zde* je to Tělo.

340 A Bůh si představuje, že takovým způsobem budeme růst my, jednotlivci, způsobem, kterým přivedl k růstu Svoji Církev. Každý věk Církve, Ona se stává jednou velkou Církví. Vidíte?

341 Od *těchto* lidí nebylo požadováno *to*, čím byli *tito* lidé. Od *těchto* nebylo požadováno *to*, čím byli *tito*. Vidíte? Ale On vedl Svou Církev tou stejnou cestou. On vedl Svou—Svou Církev tou stejnou cestou, kterou vede vzhůru Svůj lid. Tedy, Petr *zde* nejprve říká sedm věcí: víra, ctnost, (vidíte, směrem nahoru) umění, zdrženlivost, trpělivost, pobožnost, bratrská láska a

bratrská vlídnost a potom Boží láska. Duch Svatý, Kristus v osobě Ducha Svatého sestupující na tebe v podobě pravého křtu Duchem Svatým, a budeš mít všechny tyto ctnosti zapečetěné v sobě. Pak, Bůh přebývá v Chrámě, a nazval tu Budovu živým Chrám živého Boha, místem přebývání.

³⁴² Když člověk vlastní tyto věci, Duch Svatý na něj sestoupí. Bez ohledu, můžeš mluvit v jazycích, můžeš napodobovat každý dar, jenž vlastní Bůh. Můžeš to činit. Ale dokud *tyto* ctnosti sem do tebe nevejdou, jsi stále mimo toho opravdového, skutečného základu víry. Ale když tyto ctnosti zakoření a k tomu jsi přidal to, pak jsi živým vzorem. Jsi živým, pohybujícím se idolem.

³⁴³ Ale, víte, ti—ti pohané padají na tvář před idolem, pomyslným bohem. A pomyslně věří, že ten pomyslný bůh k nim promlouvá. To je pohanství. To je romanizmus. Sklánějí se před různými svatými a vším možným. A mají svatou Cecílii, stánek Boží a mnoho různých věcí toho druhu. Klanějí se před tím a skutečně věří ve svůj pomyslný způsob. Jaký—jaký je to typ pravého živého Boha.

³⁴⁴ Ale když my, nikoli pomyslným způsobem, padáme na tvář před živým Bohem, potom živá ctnost, živé umění, živá trpělivost, živá pobožnost, živá Moc, sestupují skrze živého Boha a utvářejí živého člověka, živý obraz v postavě Boha. Co on vlastně činí? Tu stejnou věc, kterou činil Ježíš; kráčí stejným způsobem jako On, činí ty stejné věci, jako On. Neboť to není nějaká pomyslná věc. Je zde skutečnost, která to dokazuje.

³⁴⁵ Vidíte, co tím míním? Vidíte, jak tyto ctnosti, tento stavební materiál, znázorněný v poslech Církve, věkách Církve? Jednoho dne vezmeme každé jedno z těch slov a budeme je studovat a ukazovat, jak se osvědčila. To vše jde spolu. Jistě. Vidíte? Ó, ale! Jak nádherné to je, když vidíme co—co to působí.

³⁴⁶ Nu, toto je dům, ve kterém přebývá Bůh; nikoli nějaká budova se zvonem na vrcholku a s vysokou věží. Vidíte? „Ale Tys Mi způsobil Tělo,” Tělo, ve kterém může přebývat Bůh, ve kterém může Bůh chodit, skrze které může Bůh vidět, Bůh může promlouvat, Bůh může působit. Amen! Živý nástroj Boha, Bůh procházející se po dvou nohách v tobě. Sláva! „Kroky spravedlivého od Hospodina spravování bývají,” Bůh se prochází v tobě. „Neboť jste živými listy, které čtou všichni lidé.” A jestliže Život, který je v Kristu, bude ve vás, budete nositeli Života, který nesl Kristus.

³⁴⁷ Jak jsem vždy říkal. „Vezměte mízu z broskvoně a jestliže budete s to ji přenést pomocí transfúze do jabloně, jabloň zplodí broskve. Jistě. Zcela jistě. Nezáleží na tom, jak vypadají ty větve, je v nich jablečná míza, vidíte, ať je to jakýkoli strom. Vidíte? Vezměte život z jabloně, zcela jej odstraňte, dejte jí jakousi—jakousi mízní transfúzi, a odsajte z broskvoně a přeneste do jabloně. Co se stane? Už více neponese broskve. Vidíte? Ne, pane.

Nikdy více. Jestliže život broskvoně vejde do jabloně, správně, už více neponese jablíčka. Ona zrodí broskve, hled'te, hled'te, poněvadž má v sobě tento život.

³⁴⁸ Nu, když vezmeme v úvahu nás, nejsme nic více než planá tykev, vidíte, a paličáci, není v nás nic, neboť jsme všichni mrtví v hříších a přestoupeních. Všichni se nacházíme v takovém stavu. A když my sami můžeme padnout na tváře, vzdát se samých sebe natolik, že Bůh vezme Svou transfúzní hadici, Jméno Ježíše Krista, neboť: „Zde není žádné jiné Jméno pod nebem, skrze které bychom mohli být spaseni,” a přečerpá do nás Kristův Život. Potom máme *tento* druh víry, víru, kterou měl Kristus. A víra Kristova se nezakládala na těchto farizejích a saducejích, nebo nějakých hrcích, konvicích, pánvích nebo jejich umývání. Ona byla zakotvena na Slově Božím, amen, do té míry, až byl Kristus učiněn Slovem, Slovo bylo učiněno tělem. A potom, když se můžeme nalézat takto načerpání Jeho Mocí, že umřeme svému vlastnímu smýšlení a naše víra se stává ryzí vírou, halelujah, potom Život Kristův je přečerpán do nás. My se stáváme živými Božími tvory, místem přebývání, kam Duch Svätý může posílat Svě zářivé požehnání, skrze toto, a my jsme tak postavou Kristovou.

³⁴⁹ Ježíš řekl: „Není to psáno? Tupíte Mne, neboť jsem řekl, že ‚jsem Syn Boží.‘ Není psáno, že ‚jste bohové.‘ Copak toto není psáno ve vašem vlastním zákoně?” Jak Mojžíš a Eliáš, jak tito proroci, kteří žili v takové blízkosti s Bohem, že Bůh sebe přenášel do nich. A když oni mluvili, nebyli to oni, ale Bůh. „Nestarejte se, co byste mluvili, neboť to nejste vy, kdo mluví. Je to Otec, který přebývá ve vás; to On mluví.” Jeho Slovo není jeho vlastní, protože, jeho život, on je mrtev.

³⁵⁰ Jestliže někdo zemře, pak jeho krev je odstraněna, balzamuji jej. Potíž je v tom, že mnozí nejsou balzamováni vůbec. Když je z člověka vyjmuta krev, je ten tam. Jediné východisko je dostat do něj jinou krev; bude znovu žít. Odstraní krev.

³⁵¹ A nyní mu vkládáme dovnitř Krev Ježíše Krista, vidíte, a to přináší víru Ježíše Krista, umění Ježíše Krista, zdrženlivost Ježíše Krista, trpělivost Ježíše Krista, pobožnost Ježíše Krista, bratrskou vlídnost Ježíše Krista, a lásku Boží, kterou je Ježíš Kristus. On je Hlavou, která vás řídí. A vaše nohy jsou základem, víra. [Bratr Branham dvakrát klepe na kazatelnu—vyd.] Amen! Řízení Hlavou, vezměte. . . ? . . . [Bratr Branham dvakrát tleskne rukama.] Tak je to. Toto je dokonalý muž Boží, když vlastní tyto ctnosti.

³⁵² Pak, Bůh představuje Svou Církev jako Nevěstu, ženu. Bůh představuje Svou Církev jako Nevěstu. A tak jak přivádí každého jednotlivce, aby se stal Jeho synem a vešel do této Nevěsty, stejným způsobem přivádí rovněž Nevěstu na rozhraní těchto

věků, [Bratr Branham ťuká sedmkrát na tabuli—vyd.] dokud do *toho* On nepřivede Církev jako celek.

³⁵³ Mé nohy se pohybují. Proč? Neboť takto velí moje hlava. A teď, nemohou se pohybovat jako moje ruce, neboť jsou to nohy. Luther nemohl konat ty věci, které konáme my, stejně jako metodisté, neboť oni byli něčím jiným. Vidíte? Nohy se pohybují, jelikož tak velí hlava. A hlava nikdy neřekne: „Nohy, staňte se rukama. Ucho, staň se okem.“ Vidíte?

³⁵⁴ Ale v každém věku umístil Bůh tyto věci ve Svě Církví a stanovil tím vzor, že každý jednotlivec má tyto, vlastní tyto hodnoty. A *Toto*, bytost když je ukončena, je Boží Církví, která bude ve Vytržení. A *tato* bytost, když bude ukončena, je služebníkem Božím v Církví Boha, která bude ve Vytržení. Sláva! Vidíte, co tím míním? Tak je to. To je ta plnost.

³⁵⁵ *Zde* přichází muž, Pavel, který klade základ. Ireneus začal dělat na *tomto*. Další na *tomto*. Další na *tomto*. Další na *tomto*, a *tomto*, a *tomto*, až sem, dokud jsme nedospěli do posledního věku. Ale co to je? Je to tentýž Duch.

³⁵⁶ Ten stejný duch, který přebývá ve mně, říká: „Ruko, sáhni po aktovce.“ Ten stejný duch říká: „Noho, udělej krok.“ Rozumíte, co tím míním?

³⁵⁷ Potom celá postava vaší bytosti je řízena a vedena těmito věcmi, a vedena skrze to, ale nemůže být dokonale řízena, dokud se úplně nezmocní těchto hodnot.

³⁵⁸ Slyšeli jste už tohle? Nyní mi dovolte, říci to. A uchovejte to opravdu. . . Vložte si to do ucha, které slyší. Vidíte? Řetěz je tak pevný, jak je pevný jeho nejslabší článek. To je pravda. Není pevnější než jeho nejslabší článek.

³⁵⁹ Nezáleží na tom, jak pevná je *tato* část stavení, *tato* část stavení; jestliže má slabý článek, v tom místě se zhroutí. A není pevnější, než jeho nejslabší článek. [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou—vyd.] Jestli nyní vlastníte, říkáte, že máte *to*, *to*, *to*, a nemáte *tamto*, zde se to zhroutí. Jestliže máte *to* a nemáte *tamto*, zde se to zhroutí. Máte *to* a nemáte *toto*, zhroutí se to. *Toto* a nemáte *to*, zhroutí se to. *Toto* a nemáte *to*, zhroutí se to. Rozumíte? A nemůžete mít *to*, aniž byste měli *toto*.

³⁶⁰ Tak když vydáváte celou svou bytost, potom se Duch Svatý vlévá skrze tyto ctnosti, potom jsme živým chrámem. Potom lidé hledí a říkají: „To je muž plný ctností, umění (věří Slovu), zdrženlivosti, trpělivosti, pobožnosti, bratrské vlídnosti, plný lásky Ducha Svatého. Vidíte, je takový, kamkoli jde.“ Co to znamená? Postava, na kterou může nevěřící hledět a říci: „To je křesťan. To je muž nebo žena, který ví, co říká. Nikdy jste neviděli upřímnějšího, vlídnějšího, zbožnějšího člověka.“ Jste zapečetěni. Pečeť je viditelná na obou stranách. Zda vcházíte nebo vycházíte, oni každopádně vidí tuto pečeť. Ano, prosím.

Vidíte? Když *toto* vlastní muž nebo žena, pak vrcholový Kámen sestupuje a pečetí je do Království Božího, což je Duch Svátý.

³⁶¹ Potom Slovo, přicházející *Odsud*, projevuje samo Sebe skrze každou z těchto bytostí, vidíte, a tvoří celistvou Bytost, Chrám Živého Boha, krácející, živý vzor křesťanství. Tito lidé jsou tím, čím byl Kristus, neboť Jeho Život je zde uvnitř. Oni jsou v Kristu. A jejich život je mrtev a skryt v Kristu skrze Boha a je tam zapečetěn skrze Ducha Svatého. 1. Korintským 12. To souhlasí. Vidíte? Považujete se za mrtvé, potom jste zrozeni z víry. A potom ctnost a tyto další věci jsou ti přidány, až se staneš dokonalým zobrazením Boha. Není to nádherné? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.]

³⁶² A potom Bůh skrz to převedl rovněž těch Sedm Církevních věků, aby ukázal těch sedm stupňů, kterými On provedl stavbu Svých jednotlivců na Jeho podobu, On stavěl Církev jako celek na Svou podobu. A při zmrtvýchvstání *toto* celistvé Tělo bude vzkříšeno a bude žít s Ním navěky, neboť *toto* je Nevěsta. Vidíte? Do toho jsou tedy zahrnuty všechny věky, každý další věk, který nastane.

³⁶³ A pamatujte, je požadováno ještě více. Pamatujete si, co řekl Pavel k Židům 11? Dovolte mi něco přečíst, předtím než ukončíme, jen minutu. A potom... Působí to podivný pocit, že... pokaždé, když *toto* čtu. Nyní jdeme k Židům 11 a chystám se začít ve 32. verši.

Co ví, co' mám více praviti: Nepostačit' mi zajisté čas k vypravování o Gedeonovi, ... a Barákovi, a ... Samsonovi, a ... Jefte, a ... Davidovi ... a Samuelovi, ... a prorocích.

Kteříž skrze víru vybojovávali království, činili spravedlnost, docházeli slibů, zacpávali tlamy lvům,

Uhašovali moc ohně, utekli ostrosti meče, zmocnění bývali v mdlobách, silní učiněni v ... boji, vojska zahnali cizozemců.

Ženy přijímaly mrtvé své vzkříšené. ... Jiní prochází mučením, byli mučeni, neoblíbivše sobě vysvobození, aby lepšího dosáhli vzkříšení.

³⁶⁴ Někde *zde*. Vidíte? [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou—vyd.] V pořádku.

Jiní pak zkoušeni ... a mrskáním... bičování, ano i vězeními a žaláři.

Kamenování jsou, sekání, pokoušeni, meči... zmordování; chodili v kožích ovčích a kozích, a opuštění, a ssouženi, a zle s nimi nakládáno.

(Jichžto nebyl svět hoden:). . .

³⁶⁵ Vidíte, v závorkách, všimněte si toho ve svých Bibliích.

... *po pustinách bloudíce, i po horách, a jeskyních, i v doupatech země.*

... všichni tito, *ti všickni svědectví dosáhše skrze víru,...*

³⁶⁶ *Zde!* [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou—vyd.]

... *dosáhše skrze víru, neobdrželi zaslíbení, (Vidíte?)*

Proto že Bůh něco lepšího nám obmýšlel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.

³⁶⁷ Pochopili jste to? Tito lidé, kteří *zde* umřeli se spoléhají na nás, a očekávají nás. A tak, *tato* Církev musí dospět k dokonalosti s cílem uskutečnit zmrtvýchvstání. A nacházejí se pod, duše pod oltářem, očekávající na tuto Církev, dokud nedospěje k dokonalosti, když přijde Kristus.

³⁶⁸ A *tato* Církev, hleďte, stává se menší a menšinová. [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou—vyd.] Je to o hodně strmější než *zde*, ale takto jsem to *zde* napsal napříč, vidíte. Blíží se to k uším jehly. Dokud Církev ve své menšině k tomu místu *zde* nedospěje, dokud nebude mít tu stejnou službu, kterou opustila *tato*, neboť se vrací ten Vrcholový kámen.

³⁶⁹ *Zde* se nachází takový dolík, kde se on posadí na této pravidelné pyramidě. Není to jen čepička, která se posadí na vrcholku. To je takový malý lem, a to se musí sem posadit, neboť to roní vodu.

A když to sestoupí, *tato* Církev musí být vybroušena.

³⁷⁰ Všechno toto, ty ostatní kameny v pyramidě přiléhají tak dokonale k sobě, že mezi ně není možné zastrčit žiletku, leží tam o hmotnosti mnoha tun. Jak tam byly uloženy, to se neví. Ale byly tam zabudovány.

³⁷¹ A *zde* nahore, když tento Vrcholek pyramidy sestoupí, samotná pyramida, tělo Kristovo musí být zabroušeno. Nikoli pouze nějaké vyznání víry, učení nebo něco, skrz co jsme procházeli. To bude muset být tak dokonalé jako Kristus, že až On přijde, On a *tato* služba bude sedět docela přesně. Vidíte? Potom nastane Vytržení, odchod domů.

³⁷² Pohleďte, kde nyní žijeme, v Laodiceji, kde je církev v nejhorším stavu vůbec. V Bibli shledáváme, že to byl jediný církevní věk, ve kterém se Bůh nacházel vně církve, klepal, pokoušel se dostat dovnitř Svě vlastní budovy. Vyznání víry a denominace Jej vypudily z Jeho vlastní církve. „Aj, stojím u dveří a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejdu k němu a budu s ním večerět a on se mnou.“ Vidíte? *Zde* to je, v *tomto* věku církve. A postupně Jej vyhazovali ven, až Jej nakonec *zde* naprosto vypudili. Nechtějí s Tím mít nic společného.

373 Nu, dnes vidíte, kam směřujeme. I když se konec Laodicejského věku stal tak formálním, že on a katolicismus, který se vloudil právě *sem*, se scházejí dohromady a sjednocují se jako jedna velká církev. S radou církví, to je totéž jako katolicismus.

374 Je zde pouze jeden rozdíl, kdyby se mohli nad to povznést, jedná se o přijímání. To je ta jediná věc v diecézi, která—která—která je překážkou sjednocení mezi katolíky a protestanty, je to řád při přijímání. Katolíci říkají: „To je tělo.” A protestantské církve říkají: „To reprezentuje tělo.” Katolíci z toho udělali mši. Mše je účast na přijímání, v důvěře, že obdrželi odpuštění. Protestanté to činí ve víře, děkují Bohu při přijímání, že dostoupili odpuštění. Protestanté říkají: „Dostalo se nám odpuštění.” Katolíci říkají: „Doufáme, že nám bylo odpuštěno.” Mše a přijímání. Oni tomu říkají mše; my tomu říkáme večeře Páně. Mše je doufání, že to tak je. Večeře Páně je uvědomnění si a díkuvzdání Jemu za to. Vidíte? To je ta jediná věc, na které se nemohou dohodnout. Ale to se stane.

375 Ó, to vypadá velice pěkně. Oni se sjednotí a vypudí . . . To—to vypudí všechny . . . Pročež, Bible praví: „A šelma dala svou sílu nevěstce,” vidíte, sjednotí se. Vidíte? Přesně tak jak praví Bible, oni to činí už nyní. Probíhá to právě v tomto týdnu. Ne, že bych měl něco proti katolíkům, nic víc než proti protestantům.

376 Metodisté a baptisté a mnozí letniční, když vaše církve přistoupily do této rady církví, když postavili zde v New Yorku tuto velikou márnici, tuto radu církví, to je to stejné jak ve Spojených národech a tak dále. Oni se pokoušejí sjednotit všechny protestanty.

377 Tak tedy, katolíci jsou v tom chytrí a chystají se přivést toho papeže Jana třiaadvacátého nebo dvaadvacátého, kdokoli to je. Který se pokouší jemným pokorným způsobem přivést celou protestantskou víru a katolickou víru k jedné víře, přesně tak, jak říká Bible. Ano, prosím. A protestanté podlehnou tomu háčku, vlasci a olůvku.

378 Proč? Proč? Neboť nevlastní *tyto* věci. *Umění*: „Slovo má pravdu.” *Trpělivost*: „Kteří očekávají na Pána.” Vidíte, co tím míním?

379 Jak onehdy řekl jistý metodistický biskup, když se to mělo pronést. A všichni ví, čím byl inspirován, pokoušeli se dostat určitou modlitbu, aby se odříkávala v kostele nebo ve škole. A chtěli . . . Myslím si, že to byla presbyteriánská modlitební knížka nebo něco takového, a rodiče zažalovali tu—tu—tu školu, neboť neakceptovali tuto modlitbu, aby se odříkávala ve škole. Tento metodistický biskup, to byl mazaný chlapík, on se postavil a řekl: „To je špatné.” Řekl: „To je protiústavní.” On to dokázal vyhmátnout. Řekl: „Jako v naší metodistické církvi,” řekl, „v naší metodistické církvi,” řekl, „mnozí z našich lidí se baví o

skandálech v Hollywoodu a pětadevadesát procent z nich se stejně jde na to podívat.”

³⁸⁰ Co se to vlastně děje? Oni opustili *toto*. Přesně tak. Oni to opustili.

³⁸¹ Zrovna v této místnosti jsem jednou hovořil s jedním—jedním—jedním představeným jedné z největších metodistických církví, které jsou ve Falls City, jedné z nejduchovnějších metodistických církví, které jsou ve Falls City. Ukázat, metodistický věk, který předchází náš věk, letniční. A on řekl: „V Saint Louis, Missouri, provedli průzkum, asi před třemi nebo čtyřmi měsíci, a zjistili.” Tento muž snad sedí zde v této budově dnes ráno. Nu, on je stavitelem této budovy, upravuje pro nás tuto budovu. Patří k metodistům střední cesty, kde je pastorem bratr Lum. A tak jsme se z toho dozvěděli, že, pokud se nemýlím, sedmdesát a něco procent metodistů, dle toho průzkumu, statistického přehledu ze Saint Louis ukázalo, že asi sedmdesát procent metodistů kouřilo a šedesát osm procent pilo alkoholické nápoje. Metodisté! A nejpodivuhodnější na tom průzkumu je to, že když tento průzkum byl zveřejněn v poměru muži a ženy; bylo to přes sedmdesát procent žen, k asi padesáti procentům mužů. Více žen kouřilo a pilo než mužů. Sedmdesát procent, přes sedmdesát procent, více žen než mužů.

³⁸² Co kdybychom se nyní zahlubali do biblického učení o nošení šortek, stříhání vlasů a těm podobných nesmyslů, vidíte, kde je bezbožnost, ženy, které vyznávají pobožnost a svatost? Večírek při kartách a všechno možné, klevety, žvanění, a nejsou s to udržet na uzdě své jazyky. Kecání, klevety a tak dále. A co muži? Hra v karty, golf, napůl nazí, přiléhavý, špinavě vypadající oděv s obrázky ženštin. Není divu!

³⁸³ Pohleďte, ta špinavá představa, jak do ní byl vtažen kazatel, vězeňský kazatel dnes ráno? Ano, pane. Nevěřím, že za to nese odpovědnost tento muž. Co to způsobilo? Jakožto bratr. . . Nemohu si vzpomenout na jeho. . . [Někdo řekne: „Dan Gilbert.”—vyd.] Ano. Dan Gilbert, vězeňský kazatel. Když tento muž před několika měsíci přiběhl a zavraždil Dana a jeho žena nyní čeká dítě. Dan je už mrtev, a proto nemohou provést transfúzi krve tomu dítěti. Ona řekla, že ji Dan znásilnil a že to je její. . . „To je Danovo dítě.” Takový. . . Stejně tak tomu nevěřím, jako nevěřím, že nějaká—že nějaká—nějaká vrána může mít holubí peří. Ne, pane. Věřím, že je to lež. Věřím, že Dan Gilbert byl Boží muž. Věřím, že to je ďábelský úskok.

³⁸⁴ Jako ten pokus s těmi modlitbami. Ten starý metodistický biskup byl dost mazaný, že to vystihnul. Kdyby to prošlo, to bylo inspirováno něčím jiným. To souhlasí.

³⁸⁵ Stejně tak, jako otázka segregace na jihu, to je to stejné. Věřím, že člověk má být svobodný. Věřím, že ten národ obhajuje svobodu. Neobviňuji pana Kenedyho za to, že tam

posílá ty jednotky. Ačkoli nejsem žádný—žádný „new dealer,” a stejně tak nejsem demokrat. Nejsem republikán. Jsem křesťan. Jsem . . . Ale já tomu nevěřím. Nevěřím, že naši barevní lidé by měli prodávat svoje prvorozenství za takové nesmysly. To byla—to byla Republikánská strana. Krev Abrahama Lincolna osvobodila tyto lidi, neboť on byl zbožným mužem. Myslím si, že byste měli přilnout k této straně, pokud se vůbec chystáte volit.

³⁸⁶ Ale řeknu vám jednu věc, ten chlapec tam nebyl jen kvůli tomu, svým školám. Ten chlapec je občanem. On je Američan. To znamená svobodu pro všechny. Barva muže na tom nic nemění. My všichni . . . „Bůh,” řekl, „učinil z jedné krve všechny národy.” Všichni jsme jedno. Ale tento chlapec byl vojákem. On byl veterán. Bojoval za to, co bylo správné. Měl právo chodit do školy. To souhlasí. Ale bylo hodně škol, do kterých mohl jít.

³⁸⁷ Na tom se to zakládá. Když nahlédnete do pozadí té věci, shledáte, že to podněcuje ta dnešní denominační sebranka. Proč? Oni získávají hlasy těch barevných republikánů pro demokraty a tímto prodávají svoje prvorozenství. Je to naprostá pravda. Duch Svatý v tom není . . .

³⁸⁸ „Ať ten, kdo má moudrost.” „Ať ten, kdo má umění.” Přesně tak. Stejně jako tato církev, tento přítomný věk se zaprodává. Copak nevidíte, co z toho bude?

³⁸⁹ Nezájímá mě jestli se to nahrává. Zde to přichází. Hmhm. Jo. Co se děje? Moje maminka říkávala: „Dej d'áblu, co mu patří.”

³⁹⁰ Jeden muž udělal rozumnou věc, to byl Castro tam dole. Ano, pane. On se tam odebral. A kapitalisté vlastnili třtinu a všechno ostatní. Všechno bylo kryto zlatem, jako ve Spojených státech. Co on učinil? On koupil všechny obligace. Získal ty peníze za každou cenu. Co učinil potom? Padělal měnu, změnil ji. Zadržel to. To je ta jediná věc, kterou mohl učinit tento národ.

³⁹¹ Slyšeli jste jednou ráno *Linku života*? Tedy víte, je to jak když prodáváte dluhopisy, které jsou kryté zlatem. Ty dluhopisy jsou už nyní nadhodnoceny. A za co dnešní vláda utrácí peníze? Za peníze z daní, které budou vybírat za čtyřicet let. Ona skončila. Toto bylo zveřejněno v *Lince života* rovnou z hlavního města Washingtonu D.C., do celého národa. Oni utrácí daně a pokoušejí se koupit zahraniční. Tedy, oni je stejně utrácí. Nevidíte to? Přesně to se—to se chystají učinit. Vidíte? Co to znamená? Nu, jestliže ten národ jednou krachuje, pak jediná věc, která se může stát, že zkrachuje. Jediná věc, která se může stát, že bude přiveden k úpadku.

³⁹² Zde je jediná rozumná věc, kterou lze učinit, provést výměnu peněz. Ale oni to neučiní, se stávajícím pořádkem. Římsko katolická církev vlastní zlato světa. A on neučiní nic, než to, že se zaprodá, „Tito bohatí lidé,” a tak dále, „země,” jak praví Bible. Co oni učiní předtím, než o něco přijdou? Tabáková společnost Brown a Williamson, většina z nich jsou stejně katolíci. A všechny

ostatní, co oni učiní? Oni to budou akceptovat a přijmou peníze z Říma a tím zaprodají své prvorozenství. Za tím stojí Řím. Ano, pane. Ona to podpoří. A oni jsou nyní dost chytrí, je jich dost kolem nich, kteří byli uvedeni do jeho kabinetu. Pohledte, o co žádá pan Kennedy.

³⁹³ A nedávno jste toho byli svědky, že už více není zapotřebí se zúčastnit voleb. Jaký má smysl volit? Když to dali do novin a dokázali to před veřejností, a oni odmítli cokoli v této věci podniknout. Když prokázali před veřejností, že byla nachystána tato mašinerie, která zvolila pana Kennedyho na základě falešných hlasů. Copak Bible neříká, že on přijde lstí? Zajisté, falešný. Nu, nejsem proti Demokratické straně, o nic více, než proti Republikánské straně, pouze líčím skutečnosti podle Bible. Jaký smysl má volit? Oni stejně ví, kdo to bude.

³⁹⁴ Kolik z vás si pamatuje televizní vysílání, kde postavili proti sobě dvě ženy? A jedna řekla: „Budu hlasovat pro pana. . .” Nebo, protestantská žena řekla: „Budu hlasovat pro pana Kennedyho.”

Řekli jí: „Proč?”

³⁹⁵ Řekla: „Neboť si myslím, že je chytrější než pan Nixon. On bude lepším prezidentem.”

³⁹⁶ Potom řekli: „Toto je katolická žena. ‚Pro koho budete hlasovat?’”

³⁹⁷ Ona řekla: „Jsem katolička, římskokatolička, věrná katolička.” Řekla: „Budu hlasovat pro pana Nixona.”

„Proč?”

³⁹⁸ Řekla: „Protože si myslím, že pan Nixon bude lepším prezidentem, protože je v těchto věcech zkušenější. Je lépe obeznámen s komunizmem.” Tato žena zalhala.

³⁹⁹ Přinesly to *Fa*. . . říkají tomu *Fakta o naší víře*, nejdůležitější katolická kniha, kterou lze zakoupit. A tam je řečeno: „Jestliže nějaký katolík je na seznamu, to je namířeno proti protestantu; jestliže katolík hlasuje pro protestanta, je vyloučen z obecnství katolické církve.” To je pravda. „A jestliže jsou dva katolíci, kteří soupeří o stejný úřad, pak se musí upnout k tomu katolíkovvi, který je věrnější ‚matce církvi’ a hlasovat pro něj.”

⁴⁰⁰ Vidíte, jak svůdné to je, co se pokoušejí učinit? Vynákladají peníze, aby to zakoupili. Co? Pokoušejí se to rozbít. A už to dělají, a ona je rozbitá. Co to znamená? To je založeno na krytí zlatem. A katolická církev, hierarchie, vlastní zlato světa. [Někdo říká: „Sto šedesát osm miliard dolarů.”—vyd.] Sto šedesát osm miliard. Zde to máte. Dostat ji zpět na zlatý standard a vy lidé si podržíte vaše domy a věci, ale patříte katolické církvi. Tento národ patří katolické církvi. Celá tato věc je ovládnutá tímto způsobem skrze jejich měnu. Copak o tom Bible nemluví? To je obraz, který nám kreslí Bible.

⁴⁰¹ Co vám vlastně chci, bratře, dnes říci. Říkají: „To způsobí, že bude skvělá církev. To sjednotí protestantismus.“ Přirozenému oku to připadá dobré, ale umění tohoto světa je pro Boha hloupostí.

⁴⁰² „A Bohu se zalíbilo skrze to—to bláznivé kázání spasit ty, kteří byli zahynuli, skrze Božský úřad, který On ustanovil ve Svě Církvi, na základě těchto duchovních hodnot a nikoli na něčem souvisejícím s touto zemí.“

⁴⁰³ Petr řekl: „Neboť jste utekli porušení toho, které je na světě v žádostivosti peněz a žádostivosti zábav, rozkoší, jídla, pití a žádostí, které máme. Vy jste tomu utekli. A nyní jste zbudováni na těchto životních prostředcích. Toto adresuji Církvi,“ řekl. Zde to máte. Četli jste to? Pochopili jste to? Slyšeli jste to, když jsme to četli v Druhé Petrově? Jen poslouchejte, co zde říká, jak nádherné to je, co zde stojí psáno, jak je oslovuje. V pořádku. Poslouchejte jej nyní, jak to říká. V pořádku.

Petr, Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi . . . zároveň drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a spasitele Jezukrista:

. . . pokoj rozmnožen buď—buď skrze známost Boha a Ježíše Krista, našeho Pána.

Jakož—jakož nám od jeho Božské moci všechno, což . . .

⁴⁰⁴ Kdo tedy obdrží na zemi dědictví a všechny věci? [Někdo říká: „Svatí.“—vyd.] Jistě. „Náleželo . . .“ Ano. V pořádku.

. . . k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě, do slávy;

Pročež veliká k nám a . . . drahá zaslíbení dána jsou vám, abyste skrze ně Božského přirození účastni učinění byli, utekše porušení toho, (Poslouchejte to.) kteréž jest na světě v žádostech.

⁴⁰⁵ Milování peněz, žádostivost velikých věcí, žádostivost popularity, tyto věci jsou pro věřícího mrtvé. [Bratr Branham klepe čtyřikrát na kazatelnu—vyd.] Nestaráme se. Ať to je stan nebo chalupa, proč bych se měl starat; ať žiji nebo umírám, tonu nebo jsem vytažen? Zajímá mě pouze tato věc, Království Boží. Zda udržím svou domácnost, zda udržím svou rodinu, zda udržím cokoli jiného, ať mě udrží Kristus, naděje Slávy.

⁴⁰⁶ Zbuduj mne, ó Pane, do *Tohoto*. Ať je Kristus mojí hlavou, ať ve mně působí. Na mém základě, víře, která je v NĚm, ať ctnost, umění, zdrženlivost, trpělivost, pobožnost a bratrská vlídnost působí ve mně, ó Pane, to je má modlitba. Nestarám se; jsem-li naživu nebo umírám; tonu nebo jsem vytažen; denominace nebo nedenominace; přítel nebo nepřítel. Ať toto působí ve mně, ať Kristova ctnost, Jeho umění, vytéká ven, abych je mohl poučit.

⁴⁰⁷ „Neboť Bůh ustanovil v Církvi apoštoly, proroky, učitele, pastýře a evangelisty, vše pro zdokonalení a přivedení všech

těchto ctností k tomu, k dokonalosti Příchodu Syna Božího." Každý z *těchto* kamenů je materiálem z toho Jednoho. *Toto* je na To materiál. Jedna každá z těchto ctností patří k Němu a ony stékají z Něj dolů skrze tyto věci. Amen.

408 Je dvanáct hodin. Kam to vše směřuje? Amen. Milujete Je? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Milujete to? [„Amen.”] Poslyšte, maličci.

409 Sestra Kiddová dnes ráno řekla: „Bratře Bille, nevím, jestli se s tebou ještě shledám.” Tohle mě téměř usmrtilo. Vidíte? Ona si myslí, že už je stará, a skutečně je. Modlím se k Bohu, aby ji ochraňoval a bratra Kidda po dlouhou dobu.

410 Dovolte mi říci, nevíme, jak dlouho budeme mít jeden druhého. Nevím, jak dlouho budu s vámi já. Bůh mne může odvolat ze světa. On mne může povolát na jiné pole služby. On může někam odvolat vás. Nevíme. Ale postarejme se—se o to. Nedovolme, aby nás tyto věci minuly. Vezměte to.

411 Je to zde v Bibli. Zde je přenechán vzor toho všeho. A kdybych jen měl čas to učinit! To nelze učinit během jednoho dne. Znáte to. Ale mohl bych toto všechno spojit!

412 Podívejte se, když jsme zde prošli tímto poselstvím, viděli jste, co Duch Svatý učinil zde na stěně, že ano? Kolik z vás zde bylo? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Vidíte? Jistě! Sestoupil a nakreslil tu stejnou věc, Anděl Páně.

413 Pohleďte, to je pravda. Ať to neunikne vaší pozornosti. Chopte se toho, děti. Chopte se toho. Pamatujte, stavějte na vaší víře ctnost, umění, trpělivost!

414 Mysím, že zde mám kousek papíru, pokud jsem ho někde při kázání neupustil. Tu je. Děkuji bratře. Velice děkuji. Jestliže se chcete na—na něj podívat, na něm se nachází něco, co budete s to . . . Snad to je malinko lepší obrázek toho, co je zde, abyste si to mohli nakreslit podle toho. Já to tu připnu a vy se na to opravdu podívejte a—a opište si to.

415 A chce to vzít, studovat, porovnat a potom podle toho jednat. Nestačí to jen prostudovat, porovnat, nýbrž jednat podle toho. Vezměte si to upřímně pro sebe. Neříkejte: „Jsem rád, že jsem to slyšel.” Já rovněž. Ale pouze slyšet nebo to následně přijmout, v tom je ten rozdíl. Vidíte? Vidíte? To je rozdíl. Vidíte?

416 Zde je sedm požadavků, které tvoří postavu Boží. Zde je Sedm církevních věků a Bůh uvádí Církev do těchto požadavků. A On měl pro tento účel sedm poslů. Zde se opakuje sedm, sedm, sedm. Vidíte? Sedm je—je Boží číslo ukončení a tři je Boží dokonalé číslo. A tak tu máme tři a sedmkrát tři. A tak, matematicky, duchovně, skrze Slovo, skrze svědeckví Ducha Svatého, to všechno dovršilo tuto věc dohromady. Studujme to.

417 Potom přidejme k naší víře tyto věci, abychom mohli přijít v této plné postavě Kristově; spojení spolu Boží láskou, bázní

Boží, uctivostí v našich srdcích jeden k druhému, hlubokým respektem k druhým, bratrskou a sesterskou vlídností, nikdy žádná hrubost, nic kromě čistoty života Ducha Svatého. Vidíte? Žijte spolu, buďte křesťany. Kráčejte ve víře. Ať Boží ctnost proudí skrze vás; ať umění Boží, co se týče dobrého a zlého. Když ďábel něco předkládá, co není dokonale v souladu s Písmem, jdi od toho pryč. To naprosto souhlasí.

⁴¹⁸ Mohu si představit tyto apoštoly, že nikdy nejednali jako my. Když chodili, oni byli zřejmě muži mála slov, když se dostali za kazatelnu. Přišli, učinili to, co měli a odešli. Ano, pane. Oni měli moc. Oni měli ctnost. Nehádali se s lidmi. Věděli, na čem stojí. To jim stačilo. Věděli, komu uvěřili. Chodili v Duchu. Činili pouze. . .

⁴¹⁹ Jak jsem řekl minulého večera. Jedno malé pokynutí hlavou, Bůh nemusel nic víc učinit, a nic je nebylo s to zastavit. Neměli pochybnosti, nemuseli studovat, breptat, následkem únavy, jako my, pokud šlo o to udělat *toto* nebo *tamto*. Oni šli a udělali to. Stačilo jedno malé pokynutí ze strany Boha, to stačilo, a ihned jednali. Proč? Odkud mohli vědět, že to je pokynutí Boží? Oni měli všechny tyto ctnosti zde, všechny tyto požadavky. A první malé Boží pokynutí s *tím* dopodrobna souhlasilo, a s Jeho Slovem. Věděli, že to je Slovo Boží a šli kupředu. Nestarali se o nic jiného. Když Bůh promluvil, šli. Mluvíme. . .

⁴²⁰ Bůh k nám promlouvá a my říkáme: „Dobře, dobře, začneme. Uvidíme, jestli můžeme žít takovým životem.“ A ihned si uvědomíte, že vás někdo rozčílil. Dobře, jistě, to byl ďábel.

⁴²¹ Měli byste jej vidět, jak se mě snažil zadržet před tímto shromážděním dnes ráno. Měli byste to jednou okusit. Pro smilování! Musím bojovat pokaždé, když se zmíním o shromáždění. A když se mám modlit za nemocné nebo za někoho umírajícího, kdo není zachráněn, během deseti minut budu mít doma třicet hovorů, pokud se mohou tak rychle uskutečnit, aby mě před tím zadrželi. „Ó, bratře Branhame, musíš učinit *toto*.“ Ale tam je v sázce duše. Jistě.

⁴²² Jisté noci jsem byl volán na jisté místo. Mladý muž, mluvil jsem s ním v, jak tomu říkáte, supermarket, před několik lety. Stal se alkoholikem. Znal jsem toho chlapce, byl to dobrý hoch, ale byl to hříšník. A tak volala jeho matka. Myslím si, že volala několikrát Doceho. Já. . . Volala a potom volali Billyho a nakonec jsem obdržel tuto zprávu já. A když jsem dostal tuto zprávu, čestné slovo, nikdy ve svém životě jsem neměl takový boj, abych se dostal k tomu chlapci.

⁴²³ A když jsem tam dojel, ubohý chlapík, už mě nepoznal. Ležel tam v bezvědomí, jen chroptěl. Jeho otec se jej pokoušel plácát a říkal mu: „Miláčku.“ A tomu muži bylo asi padesát, jedenapadesát. A říkal mu: „Miláčku, *toto* „a lež tiše.“ A on se pokoušel postavit. Jeho ubohé paže byly asi *tak* silné. Ten chlapec

měl v sobě tolik rakoviny, že na něm nebylo téměř nic, krom samé rakoviny. Všechny orgány jeho těla byly zasaženy rakovinou. Měl rakovinu dokonce v cévách, všude. A on se pokoušel postavit na nohy a vrávorat.

⁴²⁴ Uchopil jsem ho za ruku, řekl jsem: „Woodrowe, Woodrowe, jsem bratr Branham.”

⁴²⁵ Jeho tatínek řekl: „Nepoznáváš ho? To je bratr Bill, Woodrowe, to je bratr Bill.”

On řekl: „Hmhm. Um, hm, hm,” něco takového.

⁴²⁶ A jeho tatínek pohleděl a řekl: „Billy, přišel jsi příliš pozdě.”

Řekl jsem: „Nikdy není příliš pozdě. On je zde.” Musel jsem bojovat.

⁴²⁷ A potom ti další chlapi, několik dalších chlapců, hříšníků, oni tam stáli, někteří z jeho příbuzných. Řekl jsem: „Hleďte chlapi, připravte se, neboť se dostanete na stejné místo. Musíte přijít na stejné místo. Vidíte? Nemusí to být kvůli rakovině. Může to zapříčinit něco jiného, třeba, že vykvrácíš k smrti, nebo něco jiného. Musíte se do toho dostat.” Mluvil jsem k nim.

⁴²⁸ A čekal jsem na to, co řekne Duch. Čekal jsem. A tu jsem náhle pocítil malé pokynutí. „Polož na něj své ruce.”

⁴²⁹ Obešel jsem ho z druhé strany a řekl: „Skloněte všichni svoje hlavy.” Všichni sklonili svoje hlavy, dva nebo tři mladí lidé, kteří tam byli.

⁴³⁰ Položil jsem na něj ruce. Řekl jsem: „Pane Bože, ať ten chlapec přijde k vědomí, aby věděl, co se s ním stane, neboť musí čelit této věci. On umírá. Dábel jej spoutal, a on odchází. Upil se k smrti a zde se nachází v tomto stavu. Modlím se, abys mu byl milostiv.” A když jsem se za něj pomodlil, následujícího rána se posadil a hovořil s tatínkem.

⁴³¹ Busty Rodgers, když mne volali nedávno tam do nemocnice. Byl jsem tam onehdy, když jsem kázal v Middletownu, kde byla uzdravena Georgie Carterová. Všichni si to pamatujete. A potom, bratr Smith, metodistický kazatel, řekl: „Jestliže někdo byl pokřtěn ve Jménu Ježíše Krista, ven z mého stanu,” tímto způsobem. Když prováděl shromáždění tam v Tottensfordu. A, ó, tupil mne za všechno, co je jen možné. Neřekl jsem ani slovo; pokračoval jsem dál. Měl jsem pověření. Pán mi dal vidění. Tam byla ovečka, chycená za rohy, někde v poušti. Všichni si pamatujete toto vidění. Myslím, že ano. Vzpomínáte si na to? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Jistě. V pořádku. Potom jsem šel dál touto pouští a hledal jsem ji.

⁴³² Přišel jsem do Tottensfordu. Bratr Wright, který tu je, to ví. Jeli jsme tam, nevěděl jsem, co si mám počít. Koupil jsem krabičku mýdla za desetník. Chystal jsem se tam jít, zůstat tam a kázat na schodech. On řekl, že půjde na kopec za nějakým

obchodem. Šel jsem s ním. Tam stál veliký baptistický kostel, prázdný. Pán mi řekl: „Zastav se zde.”

⁴³³ Řekl jsem: „Bratře Wrichte, nech mne zde.” Zůstal jsem. On odešel a vrátil se.

⁴³⁴ Přistoupil jsem ke dveřím, ale nemohl jsem je otevřít. Řekl jsem: „Pane, pokud Ty jsi v tom a přeješ si, abych se dostal do toho kostela, otevři pro mne tyto dveře.” Posadil jsem se a uvažoval.

⁴³⁵ Zaslechl jsem někoho přicházet; přišel a řekl: „Jak se máte? Poznávám vás,” řekl „chcete do kostela?”

Řekl jsem: „Ano, pane.”

On řekl: „Zde jsou klíče.”

⁴³⁶ Začala shromáždění. První týden, téměř nic. První večer jsem měl shromáždění, bratra Wrighta a jeho rodinu. Ale potom, ke konci týdne, nebylo už dost místa pro stojící ani na nádvoří. A tato ovečka stále nepřicházela. Bratr Hall byl během té doby zachráněn, nynější pastor a mnozí jiní. Nemohl jsem zjistit, kde se nachází tato ovečka. Po uplynutí nějaké doby, v Kristově církvi, pod tímto pahorkem, tam bylo to malé děvče, které se nepohnulo po devět let a osm měsíců, leželo. Ono se tam nacházelo. Všichni znáte ten příběh. Ano, pane.

⁴³⁷ Toho odpoledne, když Busty Rodgers, ten veliký statný veterán tam stál jak . . . když jsem tam přišel. A byl tam rovněž přítomen bratr Smith se svým shromážděním a posmíval se mi, tropil si žerty, když jsem křtil ve Jménu Ježíše. Vešel jsem do té kalné vody v Tottesfordu, kde měli . . . [Prázdné místo na pásku—vyd.] . . . řeku, která hlasitě hučela. Dvojice diákonů vstoupila se mnou.

⁴³⁸ Řekl jsem: „Dnes odpoledne zde stojím jako zástupce Božího Svatého Písma.” Řekl jsem: „Zde v Bibli, kde Petr říká: ‚Čiňte pokání, jeden každý z vás, a dejte se pokřtít ve Jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.’” Potom jsem se odvrátil a odevzdal jsem Bibli jednomu z diákonů.

⁴³⁹ Vstoupil jsem tam a řekl: „Kdokoli chce a činí pokání, ať přijde.” Vešel jsem do vody. Řekl jsem: „Mám dojem, jakoby Andělé seděli na každé větvi a pozorovali.” Ó, ale! Zatímco jsem pokřtil dva nebo tři, celé jeho shromáždění, tyto ženy v nádherných hedvábných šatech, házely sebou do vody, křičely z plna hrdla. Pokřtil jsem celé jeho shromáždění ve Jménu Ježíše Krista. Víte o tom. Mám z toho snímek. Toto se stalo.

⁴⁴⁰ Co to bylo? Přidat něco k ctnosti. Vidíte? Nechte to být. Bůh ví, jak to učinit. Bůh ví, jak ty věci uskutečnit. Ať říkají, co se jim líbí. Na tom přece vůbec nezáleží. Jen klidně jděte dál.

⁴⁴¹ Busty Rodgers, když tam stál, když to viděl, řekl: „Tak tedy, věřím tomu celým srdcem.” A vešel do vody ve svých pěkných šatech a byl pokřtěn ve Jménu Ježíše Krista.

442 Asi před třemi nebo čtyřmi roky mi telefonovali z nemocnice z New Albany. Umíral tam na rakovinu, byl jí úplně sežrán. Lékaři řekli, že nedožije rána. Řekli: „On už umírá.” On řekl: „Přijed' okamžitě.”

443 Vstoupil jsem do té místnosti, a když jsem tam přišel, modlil jsem se vstoje. On řekl: „Billy, tam v tom rohu se ukazuje duha.”

444 Obrátil jsem se tam. Řekl jsem: „Busty, to je smlouva. Neumřeš. Smlouva Krve tě zachraňuje.”

445 Položil jsem na něj ruce, řekl jsem: „Pane Bože, na základě tohoto vidění tamhle, které dokazuje, že Ty jsi zde. Tvoje smlouva zní: ‚Zsinalostí Jeho uzdravení jsme.’” Položil jsem na něj ruce a on se uzdravil. Poslali jej domů.

446 Asi po čtyřech, pěti letech, asi o čtyři roky později rybařil nad řekou a dařilo se mu dobře. A tam, kde měl tu rakovinu, kolem jícnu, žaludku, tam se udělal takový mozol, takový tvrdý uzel. Lékaři, ti staří zkušené mužové v nemocnici mu doporučili kobaltovou léčbu, aby to mohli natáhnout, aby mohlo najednou projít větší sousto jídla. Měl s tím potíže a nemohl spolknout najednou větší sousto, musel jíst velice pomalu. Šel se tomu podrobit. Nevěděl jsem o tom.

447 A potom, když jej operovali, dostali jej do stavu křečí a postihla jej mrtvice. Měl ochrnutou jednu stranu, takto. A nebyl schopen ničeho jen vzlykání polohlasem. A vzal si tužku *takto*, a dělal: „hm, hm, hm.” A snažil se něco napsat dobrou chvějící se rukou. Jeho levá strana byla ochrnutá. A snažil se rukou, „Ježíš spasil 1900 a něco.” Nebyl s to pokračovat.

448 A tak jeho manželka řekla: „Bratře Branhame, nevím, co tím míní.”

449 Řekl jsem: „Pani Rodgersová, on tím míní, že to bylo v roce tisíc devět set a něco, kdy byl pokřtěn ve Jménu Ježíše, tam na tom místě. To je to, co pro něj nyní platí. On se nebojí umřít.”

450 Řekl jsem: „Pane Bože, ušetři jeho život. Modlím se ve Jménu Ježíše, abys ušetřil jeho život.” Položil jsem na něj ruce. Ochrnutí jej opustilo, křeče ustaly. A on vstal ze svého lože. A nyní vydává svědectví.

451 Přidejte k vaší víře ctnost; přidejte k vaší ctnosti umění; přidejte k vašemu umění zdrženlivost; k vaší zdrženlivosti trpělivost; k vaší trpělivosti pobožnost; k vaší pobožnosti bratrstva milování; k vašemu bratrstvu milování lásku, Ducha Svátého, a Kristus přijde. Neboť ihned pod Ním. . . Duch Svátý je Duch Ježíše Krista v Církvi za účelem dokázání těchto ctností. Ó, ale!

Tu to máme, už je čtvrt na jednu.

Miluji. . . miluji Jej,
neb On dřív miloval mne,

Dávno *předtím*, než ses čímkoli stal.

A vy- . . . (Co On tehdy učinil?) . . . spasení mé
na kříži Golgotském.

Jak se *tímto* stanu? Neboť On mne miloval nejprve.

Miluji Jež, miluji Jež,
neboť On dřív miloval mne . . . (To je ten důvod.)
a vykoupil spasení mé
na kříži Golgotském.

⁴⁵² Slibuji Mu dnes ráno z celého svého srdce, že Jeho pomocí a milostí, se budu modlit za to, abych mohl denně a neustále hledat, dokud nepocítím, že všechny tyto požadavky vytékají z té mé bezvýznamné postavy, dokud se nestanu projevem živého Krista. Neboť On se stal hříchem jako já, abych se mohl stát . . . stát spravedlností Boží, jako je On. „On zaujal mé místo; Pane, dovolu mi zaujmout nyní to Tvé.” Neboť to je účel pro který On umřel. Kolik z vás slibuje skrze milost Boží tu stejnou věc? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Nyní se svými skloněnými hlavami a zdviženýma rukama. „Já . . .”

⁴⁵³ Slibuji to, Pane, tato církev to slibuje: „Plná postava Ježíše Krista!”

Neboť On mne miloval nejprve
a vykoupil mé spasení
na kříži Golgotském.

POSTAVA DOKONALÉHO MUŽE CZH62-1014M
(The Stature Of A Perfect Man)

Toto Poselství bylo proneseno bratrem Williamem Marrionem Branhamem v neděli ráno, 14. října 1962, v Branhamově modlitebně v Jeffersonville, Indiana, U.S.A., bylo vzato z magnetofonové nahrávky a zde nezkráceně vytištěno a je šířeno bezplatně Voice Of God Recordings.

CZECH

©1998 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org